

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुन्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ | सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः | ॐ

जैनो संघथतुर्धा भवतु विविभसद्गानसंपद्विलासी
श्रेयः सामाजिकं यद्विलसतु सततं तत्र पूर्णप्रभावि ।
भक्ति श्रीमद्गुरुणां प्रसरतु हृदये भावपूर्णप्रकाशा
'आत्मानन्द प्रकाश' बाबिलष्टि सदा मासिकं चेतसीति ॥१॥

पु. १६. } वीर सं. २४४४-भाद्रपद. आत्म सं. २३ } अंक २ जो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमणिका.

नंबर.	विषय.	पृष्ठ.	नंबर.	विषय.	पृष्ठ.
१	पर्युषण पर्व निमित्त श्रीनिनेश्वर रत्निति ।	१	११	जैन भैमांडणवर्षी ४६
२	डेटलाइक प्रस्ताविक लेखा	...		अम्बंतर डुकंख ५०
३	हुवे कंध चेती शकाय के नहीं ?	...		वर्तमान समाचार ५३
४	नेवुं करशो तेवुं पामशो	...		भी भावनगर जैन संघ अने व्य-	
५	महत्वार्कांक्षा	...	१८	तीत थेल पर्युषण पर्व	... ५४
६	परोपकार सतां छवनं	...	४५	११ अंथावलेक्षन अने साथ ।२ स्वीकार	. ५६

वार्षिक भूल्य ३। १) द्योत खर्च आना ४.

आनंद प्रीनीग रेसमां शाह शुलाखनं द लहूलाई छाप्यु-भावनगर.

પંદ્રમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

૧ ગુરુગુણાવલી અને સમયસાર પ્રકરણ.

(ભાષાંતર)

અમારા માનવંતા આહોડાને આ વર્ષે ઉપરને અંથ લવાજમ વસુલ કરવા વી. પી. કરી ભેટ મોકલવામાં આવેલ છે. ને જે માનવંતા આહોડાએ તે સ્વીકારી આ મારીકની કદર ખુઝી છે તેઓને ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે; પરંતુ ડેટલાક પ્રમાણી આહોડાએ ભેટની ખુક વી. પી. કરીને મોકલ્યા છતાં તે ઉપર લક્ષ આપ્યા સિવાય પાણું વાળેલ છે, તેમજ ડેટલાક આહોડાએ બાર બાર મહિના અને આગલા વર્ષે પણ તેવાજ રીતે મારીકના આહુક તરીક રહીને તેનો લાલ લીધા છતાં વી. પી. પાણું વાળા તે દારા કે બીજુ રીતે મારીકનું લવાજમ વસુલ આપ્યું નથી, જેથી આ ધાર્મિક કાર્ય ધારી તેનો લાલ લીધા છતાં તે વી. પી. પાણી વાળેલ છે તે યોગ્ય છુંનથી, તેવા આહોડાને વિનંતિ છે કે તેઓની પાસે લેણું નીકળતું લવાજમ તેઓએ મોકલી આપવું: જે આહોડાએ વી. પી. દારા લવાજમ મોકલ્યું નથી તેઓના ઉપર ઇરી રીખાદ્ધ પત્ર અને ભેટની ખુક વી. પી. કરવામાં આવશે, તેઓએ આ ધાર્મિક કાર્ય ધારી વી. પી. સ્વીકારી લઈ શાનદારાતાના હેવામાંથી સુક્તા થવું.

આ સભાના માનવંતા વાર્ષિક સભાસદોને વિનંતિ.

આ સભાના સુસ વાર્ષિક સભાસદોને તેઓની પાસે સભામણ તરીકેના વાર્ષિક લવાજમની રકમ વસુલ કરવા ઉપરની ભેટની ખુક મેમ્પરશીના લેણા પુરતી રકમના વી. પી. થા. મોકલવામાં આવશે, જે મહેરાણાની કરી સ્વીકારી લેવું. આ વર્ષે આ સભાના સુસ વાર્ષિક સભાસદોને ઉપરની ભેટની ખુક સાથે શ્રી અક્ષયનિધિતપવિધિની ખુક મળાને એ પુસ્તકતું વી. પી. કરી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

ભેટન્યે છે.

શ્રી પાલણુપુર આવિદ્યશાળામાં પંચપ્રતિક્રિમણુ—પ્રકરણા સંસ્કૃત—બ્યવહારિક—તીતિનું અને શાસ્ત્રીણું શીખની શક તેવી એક શૈવતાંધ્ર મૂર્તિ પૂજાક નૈન બાધ—શિક્ષક નોભાયે છે. પગાર તત મુજબાં. ઉપરના શાનદારી અથવા એથી કંધ બોાણું હશે તો ચાલશે. તેવા ઉમેદવારોએ માર્યારીકટ વિગેર હોય તો તે સહી રીતે સહી કરનારને પોતાની લેખીત અરજી અભ્યાસ વિજેરેની વિગત સાથે મોકલ્યા.

—
C. S. Kothari

સેકેટરી શ્રી આત્મવિલબ નૈન કેળવણી દુંડ
સુ. પાલણુપુર.

ભેટ ખાલી,

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર નૈન બાળાશ્રમમાં હાલ ૪૩ વિદ્યાર્થીઓ છે, તેમાં વધારો કરવાનો છે તો દાખલ થવાની ધર્યા રાખનારે અરજીના ફોર્મ નીચેના સરનામેથી મંગાવવા. માબાપ વિનાના ચાલાક વિદ્યાર્થીઓને ખાસ પસંદગી આપવામાં આવશે. અરજીદારે બોલાણ્યાથી થોડા દીનસ અજમાયશ માટે આવવું પડશે.

બાલાશ્રમ—પાદીતાણા.
તા. ૮-૮-૧૮

કુંવરજી મુળાંદ શાહ,
ઓનરરી મેનેજર નૈન બાલાશ્રમ.

श्री

आर्मानूरुद्ध प्रकाश.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यन्निनृतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
 पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थ परिज्ञानेयत्वो विधेयः ॥

पुस्तक १६] बीर संवत् २४४४, भाद्रपद आत्म संवत् २३. [अंक २ जो.

पर्युषणुपर्व निमित्त श्री लग्नश्चर रत्नुति.

(शार्दुल विकीर्ति.)

सेवा हेव तथा सभूङु करता, आनंदना कंदनी,
 जेना शर्षु थड़ी विशेष सुखनो, ईद्रो सङ्गु स्वाद ले;
 तेनु शर्षु लधु सहा उपशमे, विरामुं हुं सुखथी,
 स्नेहे श्री लग्नराज पाद कमणे, पर्युषणु हुं नमुं.
 उपाधि कइं ह्वर हुं हिल तणी, ईद्रियने दाणीने,
 धारुं सत्सभलाक हुं हृदयमां, श्री कव्यने सुणीने;
 विरामुं विषयो तथा विष थड़ी, वेगे धरी शांतिने,
 स्नेहे श्री लग्नराज पाद कमणे पर्युषणु हुं नमुं.
 संसारे तपना प्रयांड भगथी, निस्ताप वेगे थड़ी,
 आवे नेथी अनंतवार लवना, ईरा तणो अंत दे;
 पामुं लक्ष्मि अणेनिशा सुखनी, त्यागी अलिमानने,
 स्नेहे श्री लग्नराज पाद कमणे, पर्युषणु हुं नमुं.

૩૪

મ્રી આત્માતંહ પ્રકારા.

પૂજું મેમ ધરી પ્રતાપી પ્રતિમા, પર્માત્મદ્વી અહે,
લાવીને સમજાવ અંતર વિષે, તેને જ ધ્યાવું સુહા;
જે હૃષ્ટત્ય કર્યાં હુશે ભળિન મેં, મિથ્યા કર્યાં હું હવે,
સ્નેહે શ્રી લુનરાજ પાછ કુમળો, પર્યુષણે હું નમું.

V. M. Shah.

કેટલાંક મર્ગાવિક શલોકો.

પદ્ધાતમક ભાષાંતર સહિત.

ખે:—રા. રા. કુષેરલાલ અંભાશાંકર વિવેદી. ભાવનગર.

વને કુરંગા સ્તુણ ધાન્ય ભુક્તા
બુઝુશીતા ઘનાન્તિ કદા ન જીવાન् ।
એવં કુલીના વ્યસનાભિભૂતા
ન નીતિ માર્ગ પરિલંઘયાન્તિ ॥ ૧ ॥

(ઉપજાતિ)

લુખે લલે પિંડથી પ્રાણુ જાય,
હરીણુ ના હિંસક તોય થાય;
આવી પડે સાધુ લલે અપાયે,
છોડે ન નીતિ તદ્દપિ જરાયે. ૧

વ્યાંગીવ તિષ્ઠુતિ જરા પરિતર્જયન્તી
રોગાશ્ર શત્રવ ઇવ પ્રહરંતિ દેહમ્ ।
આયુ: પરિસ્વાતિ ભિન્નઘટાદિવાસ્થો
લોક સ્તથાપ્ય હિતમાચરતીતિ ચિત્રમ् ॥ ૨ ॥

(શાર્દૂલ)

હલી છે વિકરાળ વાધણુ જરા, દાંતો ણહુ પીસતી,
શેગો શત્રુ સમાન નિત્ય તનને, પીડા કરે છે અતી;
કૂટેલા ઘટથી જતા જળ પડે, આયુ સ્વર્વી જાય છે,
લોડેં તોય કુકર્મ નિત્ય કરતા, આશ્ર્ય એ છે ખરે. ૨

કેટલાંક પ્રસ્તાવિક શ્લોકો.

૩૫

ન જારજાતસ્ય લલાટ શૃંગમ्
 કુલ પ્રસૂતસ્ય ન પાણી પદ્મમ् ।
 યદાયદા મુશ્રતિ વાક્ય બાળમ्
 તદા તદા જાતિ કુલ પ્રમાણમ् ॥ ૩ ॥

(ઉખન્તિ)

ન નીચને શૃંગ શિરે અપાણું,
 કુલીનને હાથ ન પડું જાણું;
 જેવા વદાશે મુખથી જ બોલ,
 તેવો જ થાણે નિજ જાતિ તોલ.

દર્શનાદ્ધરતે ચિત્તં સ્પર્શનાદ્ધરતે ધનં ।
 સંગમાદ્ ધરતે સચ્ચં નારી પ્રત્યક્ષ રાક્ષસી ॥ ૪ ॥

(વસ્તંત તિલકા)

મોહીત થાય ક્ષણુમાં મન જોઈ નારી,
 સ્પર્શો અપાય ધનને થધને લીખારી
 સંગે થવાય જલહીન જુઓ વિચારી,
 પ્રત્યક્ષ છે સણલ રાક્ષસી ઇપ નારી.

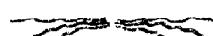
કાન્તં વક્તિ કપોતિકાકુલતયા નાથાંત કાલોડુના
 વ્યાધોડ્યો ધૃત ચાપ સજીતશરઃ શ્યેનઃ પારિભ્રામ્યતિ ।
 ઇત્થં સત્યાહિના સ દષ્ટ ઇષુણા શ્યેનોડ્યિ તેના હત
 સ્તૂર્ણ તૌ તુ યમાલય પ્રતિ ગતૌ દૈવી વિચિત્રા ગતિઃ ॥ (૫)

(ભનંડર)

હેઠ એડો તીર તાકી પારધિ લેવાને પ્રાણુ,
 અહીંને ખાવા ઝેરે શિરપર બાજ રે;
 આકુલ થઈને કે' છે કપોતણી કપોતને,
 આપણુંતો આંદો નાથ ! અંતકાળ આજરે;
 પારધિને આવી ડસ્યો પગમાં સરપ ઝેરી,
 કરથી છુટેલા બાણું બાજ વીધી મારિયો;
 દૈવની વિચિત્ર ગતિ કળિ ન શકાય કોથી,
 કપોત કપોતણીના જીવને ઉગારિયો.

૫

(ચાલુ)

હવે પણ કંઈ ચેતી શકાય કે નહિં ? જીવવા-આબાદ રહેવા
દુર્ઘટનારાચોચે તો અવશ્ય ચેતવું જ જોઈએ,

(લેઠ સુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયલ મહારાજ.)

માનું હરિબદ્ધસ્તુરીશ્વરલુ વ્યાજધીજ કહે છે કે જે તમારે તમારું
ચૈતન્ય ટકાવવું જ હોય, સુખી અને સમૃદ્ધિવંત બનવું જ હોય તો
સર્વજ્ઞ-સર્વદર્શી-પરમાત્મા-પરમતત્ત્વનું આરાધન કરો. એકા-
ન્ત હિતકારી પ્રભુ આજાઓનો અખ્યાસ કરો. અને સ્વશક્તિતું
ગોપન કર્યો વગર તે પવિત્ર આજાઓનું પાલન કરો. જેમ સદ્વૈદ્યની આજા સુજ્ઞભ
આલવાથી વ્યાધિનો વહેલો અંત આવે છે તેમ સર્વજ્ઞ દેવતા વચ્ચને અનુસરી
આલવાથી જરૂર સર્વ હુઃખનો. અને જરૂર મરણનો સર્વથ૾ અંત આવે છે. તે
ખરું પણ તેમ કરવા પહેલાં અનાદિ પ્રિય એવી સ્વચ્છંદતા તજવી પડે છે.
સ્વચ્છંદપણે કુપથ્ય સેવનાર કદાપિ વ્યાધિનો અંત કરી શકે છે ? નહિં તેમ
મદ (Intoxication) વિષયાસકિન (Sensual appetite) કષાય (Anger,
Pride etc. આલસ્ય (Idleness) અને વિકથા (Gossip) વિગેરે સ્વચ્છંદ
પ્રવૃત્તિનું સતત સેવન કર્યો કરવાથી જરૂર મરણાદિક અનંત હુઃખનો કદાપિ અંત
આવી શકેનું નહિં. અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ અને મોહ-મસ્તકાવશ મૂઢ પ્રાણીઓ
પોતાની વિપરીત પ્રવૃત્તિને સાચી અને સુખદાયક લેખી અધિકાધિક હુઃખનાં
વમળમાં પડયાં કરે છે. આ લયાંકર વિપરીતતાનું તેમને ગમે તે રીતે યથાર્થ લાન
થવું જોઈએ. અને તેમાંથી પોતાનો ઉદ્ધાર કરવા જાની મહાશયોનાં એજાન્ત હિત-
કારી વચ્ચનોનું આલંખન લહી, અનાદિ સ્વચ્છંદતાને તિળાંજલિ આપી પોતાની
શક્તિતું લગારે ગોપન કથ્યો વગર સહાચાર પરાયણ રહેવું જોઈએ. સરાર્થ અંધ-
તાથી વગર વિચાર્યે અનેક પ્રકારની પ્રતિકુળતા અન્યના માર્ગમાં ઉભી કરતાં
વિરમણ જોઈએ. કેમકે તેજ પ્રતિકુળતા સ્વપરની ઉત્તરિના માર્ગમાં અવરોધ-
અંતરાયકારી થઇ પડે છે, અને ક્ષણિક સુખ મેળવવાની ધુનમાં અપાર હુઃખના
કુંગર ઉલા કરવામાં આવે છે. રાવણું કે હુથેદનાહિકના દાખલા તપાસશો તો
ઉપરના કથનની સત્યતા સચ્ચાઈ સમજશો અને તમો તેવાં અપકૃતશો કરતાં અટકશો
એટલું નહિ પણ રાજ્યસી અને તામસી વૃત્તિઓને ટાળી સાત્ત્વિક વૃત્તિ આદરી
ભૂતકાલીન તેમજ વર્તમાનકાલીન અનેક ઉત્તમ આદર્શ પુરુષોની જેમ તમો પણ
એક ઉત્તમ આદર્શ લુલવન પાળવા તત્પર થશો અને અન્ય અનેક લાભ્યતમાઓને
પણ સ્વજીવન સુધારણામાં ઉમહા દ્રષ્ટાન્તરય થયાને લાભ્યશરીરી થઇ શકશો. સ્વ-
જીવનની સાર્થકતા કરતા ઈચ્છનારને વધારે શું કહેવું ? ઈતિશમ.

જેવું વાવશો તેવું લણુશો—જેવું કરશો તેવું જ પામશો॥

૩૭

જેવું વાવશો તેવું લણુશો—જેવું કરશો તેવું જ પામશો॥

દરેક જીવ સુખ-ળવિત ચાહે છે. ડેઢ હુઃખ-મરણને ચાહતા નથી, તેમ છતાં કર્મના અચણ કાયદા સુજાપ તો જે જેવું આચરણ (સારું કે માડું) કરે છે તે તેવું જ કરું પામે છે, આજેજ કરેલી કરણીનું આજેજ પૂર્ણ કુળ મળી જતું નથી, પરંતુ તે કાળપરિપાકે મળી શકે છે. ઉથ પુન્ય-પાપનું જે તાત્કાલિક કુળ દેખાય છે તે તો તો તેના નમૂનારૂપ અદ્યાર્થ માત્ર સમજવું. તેનું સંપૂર્ણ કુળ વેદવાનો જામય તો હજુ હવેજ આવવાનો છે. એક માણસે બહુ અનીતિ આદરી વિશ્વાસ-જીગ કરી, દ્રગવિધા કરી કંઈક દ્રવ્ય પ્રાત કર્યું પણ તે પ્રગટ થતાં તેને બહુ સર્જ શિક્ષા થાય છે, ત્યારે લોકો પણ તેનો તિરસ્કાર કરવા પૂર્વક બાલે છે, કે તેને તેના ઉથ પાપનું પ્રત્યક્ષ કુળ મળ્યું. જે કે આ વરત ખરી છે તો પણ આ શિક્ષા ઉપરાન્ત હજુ તેને લવિષ્યમાં (લવાન્તરમાં) તેનાં બહુ માઠાં કુળ બોગવવાનાં બાકી રહેલાં છે. એજ રીતે અતિ ઉદ્દારતાથી નિઃસ્વાર્થપણે જે સુકૃત્યો કરે છે, તેને તાત્કાલિક લોકસત્કારાદિ કુળ મળે છે. પરંતુ તેની કરણીનું સુખ્ય-પારમાર્થિક કુળ તો લવિષ્યમાં બીજું ધારું ઉમદા પ્રકારનું મળી શકે એમ છે. આ વાતની ખાત્રી કરવા અનેક પૂર્ણવા મળી શકે છે. એકજ બાપના અથવા એકજ સાથે એકજ જીમભાં કે એકજ કુળમાં ઉત્પત્ત થયેલા એ અથવા વધારે જીવો એક સરખા અંગ-ઉપાંગને પાખ્યા છતાં સુખસમૃદ્ધિમાં એકખીલ કરતાં એઠા અધિક પ્રમાણમાં પ્રગટ દેખાય છે. એક જનમથીજ હુઃખી-રોગી, બીજો સર્વાંગ સુખી-નિરેણી, એક જીની બીજો અજ્ઞાની, એક રાજ-અધિકારી ત્યારે બીજો રંક-નોકર વિગેરે પ્રગટ વિષમતા દેખાય છે. તે સંધળું પૂર્વકૃત શુલાશુલ કરણીનું જ કુળ છે, એટલું જ નાહ પણ એથી પુનર્ભવની પણ સિદ્ધ થઈ શકે છે. એક તરતાનું જન્મેલું ખાળક જન્મતાંજ સ્તન્યપાન કરવા અહીં ડેઢાંચે શિખવા વગરજ મંડે છે. તે શું તેના પૂર્વલબ્ધના સંસ્કાર વગરજ બને છે શું ? જીવ જેવી જેવી કરણી જેવી જેવી ભાવનાથી કરે છે તેને તેનું શુલાશુલ કુળ તરત નહિ તો કાળપરિપાકે મળેજ છે. પ્રથમ પહેલા શુલાશુલ સંસ્કારો નિમિત્ત પામીને ઉદ્ઘૂર્ચ થઈ જીવને સુખ-હુઃખરૂપે પરિણામે છે, તેથી શાખ્યા ભાઇઝનોએ શુલ અફ્યાસ કરવા સદાય લક્ષ આપવા ચૂકવું નહિ.

ધતિશમ.

(લેઠો મુનિરાજ શ્રી કર્મવિજયજી મહારાજ.)

મહત્વાકાંક્ષા,

(અનુસંધાન ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬ થી ચર.)
લેણ-વિઠુલદાસ મૂળાચાંડ શાહુ બી. એ.

જેણો આપણું કરતાં ઉચ્ચતર પદે સ્થિત થયા હોય છે, જેણોએ આપણું કરતાં વિશેષ સારી ડેળવણી સંપાદન કરી હોય છે, અને આપણું કરતાં વિશેષ સંસ્કૃતિને પામ્યા હોય છે, જે જે વિષયોનું આપણે અત્યદ્યપ જ્ઞાન ધરાવીએ છીએ તે તે વિષયોમાં જેણો આપણું કરતાં વિશેષ ઉંડા અનુભવી નિવાય હોય છે તેવા મનુષ્યોના નિત્ય સહવાસથી આપણુંને ઉજ્જ્વલિકમમાં આગળ વધવામાં અદભુત સાહાય્ય મળે છે. જ્યારે કોઈ વિદ્યારી વૃત્તિની વૃત્તિએ અધોગમન કરે છે, જ્યારે તે પોતાના કરતાં અધમ કક્ષાના મનુષ્યોના સહવાસમાં રહે છે, અને જ્યારે તે નિકૃષ્ટ-પંડિતની ભ્રષ્ટ કરનારી મોજમજલ મેળવવા યત્ન કરે છે ત્યારે તેનો અધ્યપાત અને અપકર્ષ કેટલી ત્વરાથી થાય છે તે વિચાર કરતાં સહજ સમજ શકાય તેમ છે. એથી ઉલદુ જે ક્ષણે આ કુમ બીજી દિશામાં બદલવામાં આવે છે કે તરત જ ઉચ્ચ-ગામી વૃત્તિ અને પ્રગતિ તેટલી જ વેગવતી બને છે.

જીવનમાં મહત્વકાંક્ષાએ ધારણ કરવાની ટેવ એક પ્રકારની ઉજ્જ્વલ કરનાર અને મહાન કરનાર શક્તિ છે. તેનાથી માનસિક શક્તિએ વિશાળ અને વિસ્તૃત બને છે, નવીન શુષ્પ રહેલી શક્તિએ જાગૃત થાય છે. આ ઉપરાંત તેનાથી મહાન આંતરિક અળને પ્રોત્સાહન મળે છે અને સામાન્ય સંજોગમાં જે સામચ્ચી ગૂઢ પડી રહે છે તે સચેતન, ઉધુક્ત અને ઉત્તેજિત થાય છે. જેને લઈને મનુષ્યને કાર્ય કરવામાં કંટાળો આવતો નથી, જેનાથી કાર્યનો લાર હુલકો થાય છે અને કાર્ય કરવાનો માર્ગ સુગમ બને છે એવી મહત્વકાંક્ષાથી જે માણુસ પ્રોત્સાહિત થતો નથી તો તે કંઈપણ મહાન કાર્ય કરવા સમર્થ થતો નથી. જે માણુસ એક શુલામ અથવા શ્રમિત અથવા માઝક કાર્ય હાથમાં લે છે તે કહિ પણ પ્રકાશમાં આવી શકતો નથી. કાર્યને માટે મહત્વકાંક્ષા, ઉત્સાહ અને પ્રેમ હોવા જોઈએ; નહિ તો પરિણામ શૂન્ય આવવાનું એ નિશ્ચિત વાત છે.

અનુકૂળ પરિસ્થિતિમાં મૂકાઈને જીવનમાં વિજ્ઞયી નિવડતું એ હુષ્કર કાર્ય છે; પરંતુ આપણુંને નિયત થયેલા કાર્ય પરત્યે પ્રેમ રખવો તે અજળ સાહાય્ય અને શક્તિ આપનાર વિવક્ષણ ઓષ્ઠધિ સમાન છે. ઉત્સાહ આપણુંને લય અને વિદ્ધોથી અન્ધા રાખે છે. જે તમને તમારી મહત્વકાંક્ષા ક્ષીણ થતી લાગતી હોય, તમને

મહત્વાકંદ્ધા.

૩૬

તમારા કાર્ય માટે પહેલાં જેવો ઉત્સાહ ન લાગતો હોય, તમને તમારા કાર્યમાં રસ ન પડતો હોય તો કોઈક રથોં કંઈ સડો હોવો જોઈએ. કદાચ તમને સત્ય સ્થાન મળ્યું નથી; કદાચ નિરાશાજન્ય સંભેદને લઈને તમારો ઉત્સાહ ફાર્થ ગયો હોય; ગમે તેમ હોય, પરંતુ જે તમને તમારી મહેચછાએ ક્ષીણું થતી જણ્ણાંતી હોય, કાર્ય કરવું કંટાળાલરેલું લાગતું હોય અને પ્રતિદિન કાર્ય કરવાનો કંટાળ ગ્રેન વધતો જતો લાગતો હોય તો તેના ચાંપતા ઉપાયો લેવાને તમારાથી અને તેટલું કરવામાં વિલંબ કરવો જોઈએ નહિ. તમે અમુક કાર્ય કરવાનો નિશ્ચય કર્યો હોય અને તેના સંબંધમાં જેમ તમે કરો છો તેમ તમે કરો તો ઉત્સાહ વધારવાનું કાર્ય લેશ પણ મુશ્ખીણતી લરેલું લાગશે નહિ. હમેશના પરિચય વગર મિત્રતા નથી શકે નહિ. આ નિયમ મહત્વાકંદ્ધાના સંબંધમાં પણ સત્ય પડે છે.

પોતામાં અધ્રિ શાંત થઈ જવાથી ધણ્ણા લોકોને આપણે પાઠાપરથી ખર્સી ગયેલા જોઈએ છીએ; તેઓના બોઇલરોમાં પાળ્ણી ઠરી જવાથી તેઓની ગાડી આગળ ચાલી શકતી નથી. છતાં પૂર્ણ વેગે હોડનારી ગાડીઓને પસાર થતી જોઈને તેઓ આશ્ર્ય પામે છે. તેઓ વિસરી ગયા હોય છે કે શાંત થઈ ગયેલા અધ્રિથી ઇષ્ટદ્ધ્ય જળથી તેઓની ગાડીએ કદાપિ પૂર્ણ વેગથી ચાલી શકે નહિ. આ લોકો તેઓના પાઠાને ઉધ્ઘૃત કરતા નથી, સડકનો સસુદ્ધાર કરતા નથી, પોતાના એન્ઝ્નોમાં વરાળ થાય તેટલી હદ સુધી જલ સંતુષ્ટ કરતા નથી; તથાપિ તેઓ પોતાના વક્ષયસ્થાને પહોંચતા નથી તો તેઓ ફરીયાદ કરે છે. સંપૂર્ણતઃ નવી સડકપર અને નવા એન્ઝ્નોને સહિત અડપથી હોડી જતી પોતાના સહચારીની ગાડીના કરતાં પોતાની ગાડીને વેગ ડેમ મંદ પડી ગયો છે તે તેઓ સમજ શકતા નથી. તેઓની ગાડી અરાણ થઈ ગયેલી સડકપરથી ઉત્તરી જાય છે તેનો આરોપ તેઓ કદિન ભાગ્યચોગપર મુકે છે.

જે લોકોની જગતમાં કશી ગણુના નથી, જેઓ સુસ્તા અને મધ્યમ ડાટિના છે એવા લોકો મહત્વાકંદ્ધાના અભાવે નિષ્કળતા પ્રાસ કરે એમાં નવાઈ જેવું નથી. માણુસ ગમે તેટલો નિર્ધન હોય તો પણ જે તેને જાનામૃતનો આસ્વાહ લેવાની ઉત્કંડા હોય છે, સુધારણાને માટે તિવ્ય છચ્છા હોય છે તો તે ગમે તે રીતે પોતાનો માર્ગ કરી શકે છે; પરંતુ જગતમાં આગળ વધવાને જેનામાં મહત્વાકંદ્ધાનો અભાવ છે એવા લોકોને ઉત્સુલત કરવાનો, સચેતન કરવાનો કોઈ પણ માર્ગ નથી. કંઈક ઉપયોગી કાર્ય કરવાને અને જગતમાં મહાન થવાના મહાલિવાધી માણુસને પણ હડાવવાનું કાર્ય સહેલું નથી. તે ગમે તેવા પ્રતિકૂળ સંભેદમાં મૂક્યાએ હોય છતાં પણ ગમે તે રીતે તે માર્ગ કરશે. આવા લોકો પુસ્તકો ખરીદવાને અસર્મર્થ

હોય તો તેઓ પુસ્તકો ઉધીના લઈને પણ કેળવણી સંપાદન કરવાના જ. જે ચુલ્હક કંઈક વિશેષ સારી વસ્તુને માટે છુંછા રાખે છે તે ગમે તેટલો મૂર્જ અથવા જડ-મતિ હોય તોપણું તેનાથી નિરાશ થવાની જરૂર નથી. તમે તમારા જીવનને તદ્દન સામાન્ય લેખતા હો, જગતમાં તમારી કંઈક ગણુના થાય એવા પ્રસંગો થોડા હોય, પરંતુ જે તમને કંઈક વિશેષ સારું પ્રાસ કરવાની અભિવાધા હશે, કંઈક ઉચ્ચતર પદ પ્રાસ કરવાની મહત્વાકંદ્ધા હશે અને મુશ્કેલીમાંથી પસાર થઈ ગમે તે લોગે આગળ વધવા માટે ઘુશી હશો તો તમે ઇચ્છેહમંદ નિવડશો એ નિઃસંદેહ છે. તમારી સ્થિતિ અથવા કાર્ય ગમે તેટલા નિકૃષ્ટ હોય તેની ફરકાર નથી. જેવી રીતે આગ્રહ પૂર્વક મંડ્યા રહેવાથી અંકુર જમીનમાંથી સપાઠીપર આવે છે તેવીજ રીતે સામાન્ય સ્થિતિમાંથી તમે ઉચ્ચ સ્થિતિમાં આવશો એ ચોક્કસ છે.

કોઈ પણ માણુસ હમણું જે કાર્ય કરતો હોય તેનાથી તેને માટે અભિપ્રાય બાંધવામાં આપણે ભૂલ કરીએ છીએ; કેમકે તેનું તે કાર્ય ઉચ્ચતર પદ પ્રાસ કરવાના પગથીયા રૂપ હોય. તેણું જે કાર્ય કરવાનો નિશ્ચય કર્યો છે તે જાણીને અને તેની મહત્વાકંદ્ધા જાણીને અભિપ્રાય બાંધ્યા. પોતાના લક્ષ્યસ્થાને પહોંચવાના પગથીયા તરીકે કર્તૃવ્યનિષ્ટ માણુસ કોઈપણ શિષ્ટ કાર્ય કરવા તત્પર થશે. ગ્રત્યેક મનુષ્યના વાતાવરણમાં એવું કંઈક છે કે જેનાથી તેનું અવિષ્ય કહી શકાય છે; કારણુકે તેની કાર્ય કરવાની રીતિથી, અને તેના કાર્યમાં જેટલા પ્રમાણમાં તે ઉત્સાહ રેક છે તેનાથી તેનું અવિષ્યળુંન કેવું નિવડશો એ કહી શકાય છે.

ઉચ્ચતર પદ પ્રાસ કરવાની આકંદ્ધા અને પોતાના લક્ષ્યસ્થાને પહોંચવાના બળ વિના પોતે જે કરે છે તેનાથી કોઈ માણુસ અસંતુષ્ટ હોય; પરંતુ પોતાની સ્થિતિથી અંસંતોષ હોવો તે તેનામાં મહત્વાકંદ્ધા છે એમ સૂચવતું નથી. તે આગણું અને પ્રમાણી છે એમ સૂચવે છે; પરંતુ જ્યારે આપણે કોઈ માણુસને અસુક સ્થિતિમાં મુકાયશો, તે સ્થિતિની પૂર્ણતાએ પહોંચવાને પ્રયાસ કરતો, તે સ્થિતિમાં આનંદ માનતો અન છતાં વધારે ઉચ્ચ અને વધારે સારી સ્થિતિ પ્રાસ કરવાને મહેંદ્રા રાખતો જોઈએ છીએ ત્યારે આપણે આતીરીથી માનીએ છીએ કે તે ઉક્ત સ્થિતિએ પહોંચશો. જ્યાંસુધી આપણે કોઈ માણુસની મહત્વાકંદ્ધાએથી અનભિસ હોઈએ ત્યાંસુધી તેના વિષે કંઈપણ અભિપ્રાય આપી શકીએ નહિ. જ્યારે ચુવાન ઝુંકલીન ઝીલાડેલ્ફીયામાં પગપેસારા કરવાને યત્ન કરતો હતો. ત્યારે તેની ખાનપાનની રીતિપરથી વ્યવહારનિપુણ માણુસોએ અવિષ્ય ભાખ્યું હતું કે તે અવિષ્યમાં કોઈ મહાન વ્યક્તિ તરીકે પ્રસિદ્ધિમાં આવશે. કેમકે તે ઉચ્ચ ચડવાને પોતાના સર્વ ખળથી કાર્ય કરતો હતો. અને શ્રદ્ધા એસાડે એવી રીતે તે પોતાની જાતને

મહત્વાકંશા.

૪૧

બદ્ધયણિંહુએ લઈ ગયો. જે કંઈ કાર્ય તે કરતો તેમાં પોતાની શક્તિ તે એટલી બધી વાપરતો કે લોકોનું ભવિષ્ય કથન સત્ય નિવહણું. જ્યારે તે માત્ર સુદ્ધાકળાનું કાર્ય કરતો ત્યારે તે તેણું અન્ય માણુસો કરતાં એટલું બધું સારી રીતે કર્યું અને તેની કાર્યપદ્ધતિ એટલી બધી ઉત્તમ અને સ્તુત્ય હતી કે લોકોએ એવું ભવિષ્ય કથન કર્યું કે સર્વ કામ તેનેજ કરવું.

હુર દેશમાં વસનારા ધણ્યા લોકો જે ધોરણેથી પોતાની શક્તિનું માપ કરી શકે એવા ધોરણેના પરિચયમાં આવતા નથી. તેઓ શાંતિ જરેણું જીવન વડુન કરે છે અને તેઓની આસપાસ એવું કંઈ હોતું નથી કે જેનાથી તેઓની ગુમ શક્તિએ સચેતન અને જાગ્રત થાય. ઉત્કાન્તિ ક્રમમાં પછીત રહેલા દેશમાં વસનાર ભાળકની મહત્વાકંશાએ માત્ર એકાદ વખત શહેરમાં જવાથી જગૃત થાય છે. તેને શહેર જગતના મહાન મેળા અથવા સંપ્રહુસ્થાન સમાન લાસે છે. શહેરમાં જે પ્રગતિસ્ફૂર્ત જીવન તેની દૃષ્ટિએ પડે છે તેનાથી તેના પર વીજળીક અસર થાય છે. અને તેની આંતરિક ગુમ શક્તિએ સચેતન થાય છે. તેને દૃષ્ટિગત થતી સર્વ વસ્તુએ તેને આગળ વધવાનું આદ્ધાર કરતી હોય એમ લાગે છે. શહેરી જીવન અને દેશાટનથી એક મહાન લાલ એ થાય. છે કે બીજાની સાથે વારંવાર પરિચયમાં આવવાથી બીજા લોકો સાથે આપણી તુલના કરવાની અને તેઓની શક્તિએ સાથે આપણી શક્તિએનું માપ કરવાની તક મળે છે. અન્ય લોકેના પરિચયથી વિજય પ્રાપ્ત કરવાના પ્રેમને અને તેઓની સાથે આપણી શક્તિની અજમાયશ કરવાની વૃત્તિને જગૃત થવામાં સાહારથ મળે છે. અન્યન લોકો શું કરે છે તેની નિરંતર યાહી રહે છે. દેશાટનમાં આપણે મહાન પરાક્રમો, મોટાં મોટાં કારખાનાંએ અને ઓપરીસો, વિશાળ ધંધાએ સર્વત્ર જોઇએ છીએ. આ સર્વ ભાળતોથી મહત્વાકંશા ધરાવનારા ચુવકના મનમાં અનેક પ્રશ્નો ઉભા થાય છે પોતે કંઈ કરી શકતો નથી જોઇને તેને સાશ્રી જેદ થાય છે; અને જ્યારે તે અમુક કાર્ય કરવાની ઈચ્છા રાખે છે અને પોતે તે કરી શકશે એમ માને છે ત્યારે તેની શક્તિમાં અપૂર્વ વૃદ્ધિ થાય છે. અધીરાઈ ભરેલી મહત્વાકંશાએ ધારણું કરવાથી ધણ્ય વખત મનુષો પોતાના કાર્યમાં નિષ્ઠળતા મળવે છે. તેઓ પોતાના જીવનકાર્ય માટે રાહ જોઈ શકતા નથી; પરંતુ જે સ્થિતિએ પહેંચવાને અન્ય લોકોએ વર્ષો પર્યત યત્ન કર્યો હોય છે તે સ્થિતિએ ઝૂફીને પહેંચવાનું ધારતા હોય છે. તેઓ પરિણામને માટે અધીરા જને છે અને કોઈ પણ કાર્ય ચોણ્ય રીતે કરવાને તેઓને પુરતો સમય હોતો નથી. દરેક કાર્ય ઉતાવળીયા થઈને કરે છે. આવા લોકો પ્રમાણસર વિકાસ પામતા નથી, પરંતુ તેઓમાં વિવેકઝુદ્ધની ખામી હોય છે. એક સુપ્રસિદ્ધ આંગલ કવિની નિભનલિભિત લીટીએ ખાસ મનન કરવા લાયક છે:—

“ The heights by great men reached and kept,
Were not attained by sudden flight;
But they, while their companions slept,
Were toiling upward in the night.”

ભાવાર્થ—મહાન પુરોગ્રે જે ઉચ્ચપદ પ્રાપ્ત કર્યું હોય છે તે તેઓએ એક કુદકે પ્રાપ્ત કર્યું હોતું નથી. પરંતુ જ્યારે તેઓના સહચારીઓ નિદ્રાધીન પડ્યા હોય છે ત્યારે ઉચ્ચપદ મેળવવાને રાત્રિ દરમ્યાન તેઓએ તનતોડ મહેનત કરી હોય છે.

આપણે ખણુશા: નિરંકુશ મહત્વાકંક્ષાના શોકકારક દ્રષ્ટાંતો જોઈએ છીએ જે માણુસે અમર્યાદ મહત્વાકંક્ષાઓથી ઉત્તેષ્ઠત થયા હોય છે, જેઓની ગ્રાદ્ય શક્તિઓ સંપત્તિ અથવા સત્તાથી સમન્વિત થવાની મહેચછાથી એટલી બધી કુંઠિત થયેલી હોય છે કે તેઓ સંશ્યયુક્ત કાર્યો કરવાને લક્ષ્યાયા હોય છે. કેટલીક વખત આવા પ્રકારની મહત્વાકંક્ષા માણુસોને ન્યાય બુદ્ધિ શુન્ય કરી સુકે છે. ગમે તે આહુતિ આપીને પોતાની જાતને આગળ વધારવાના અને કીર્તિ મેળવવાના સ્વાર્થ પરાયણું ઉચ્ચાલિલાષને લોગ થઈ પડેલા મનુષ્યને જોઈને આપણું અત્યંત હ્યા ઉપજે છે. આવા ઉચ્ચાલિલાષોને લોગ થઈ પડીએ છીએ ત્યારે ન્યાયનું સત્યસ્વરૂપ પારખવાનું કાર્ય અતિ હુર્દાટ થઈ પડે છે. આવા પ્રકારના ઉચ્ચાલિલાષથી મત્ત થયેલા મનુષ્યો કોઈ પાપાત્મક કાર્ય કરવાને અચકાતા નથી. નિરંકુશ અને અમર્યાદ ઉચ્ચાલિલાષથી કેવા અનર્થો નિષ્પત્ત થાય છે તેના નેપોલીયન અને એલેક્ઝાન્ડર જવલાંત દ્રષ્ટાંતો છે. ધીજાથી ચઢિયાતા થવાનો લોલ કદાચ ભય કર નિવડે અને ચારિયની સર્વ પ્રકારની આહુતિઓ આપવાને પણ માણુસને પ્રેર. કંઈક વિશેષ કરવાનો સામાન્યતામાંથી બહાર લાવે એવું કંઈક કરવાનો, મહત્વાકંક્ષા અને ઉત્સાહ રહિત મનુષ્યો કરતાં પોતાને ઉંચે લાવે એવું કંઈક કરવાનો પ્રત્યેક માણુસને અભિલાષ હોવે જોઈએ. જગતમાં જેટલું ઉંચે ચઢાય તેટલું ચઢવાને મહત્વાકંક્ષા રાખવી એ સંપૂર્ણતા સ્થાને છે; અને આપણા સહચારીઓ પ્રત્યે પૂર્ણ હ્યા લાવ અને માયાળુપણુથી આપણે તે કરી શકીએ એમ છીએ. તમારી પોતાની જાતને જાગ્રત કરવાની અગત્ય છે. અને ગમે તે માર્ગદારા પ્રેરણા મેળવવાનો સહને અધિકાર છે.

કેટલીક વખત આપણું જે પુરૂષ વા સીમાં શ્રદ્ધા હોય તેની સાથે વાતચીતથી જેઓ આપણું કહેવું સ્વીકારે છે અને ધીજાઓને દાખિએ નહિ પડતું એવું કંઈ આપણું જુએ છે કેવા લોકોની શ્રદ્ધાથી મહત્વાકંક્ષા સચેતન થાય છે અને

મહાત્વાકંશા॥

૪૩

આપણામાં રહેલ શક્તિઓનું આપણુને ભાન થાય છે તે સમયે આપણે આને વિચાર ન કરીયે તો પણ કદાચ તે આપણા જીવનની હિસાને બદલી નાંખનાર બિંહૃદ્ય થઈ પડે. કોઈ પ્રેરણા કરનાર અથવા પ્રેત્સાહુક પુસ્તક કે લેખના વાંચનથી અસંખ્ય ઊંઠેખેને પહેલીવાર આત્મભાન થાય છે. તે વિના તેઓ પોતાના સત્ય આત્મગતથી સહાને માટે અનલિઙ્ગ રહ્યા હોત. જે વસ્તુથી આપણુને આત્મભાન થાય છે, જે વસ્તુથી આપણી શક્તિનું સત્યસ્વરૂપ ઓળખાય છે તે અમૂલ્ય ગણ્યાય છે.

જે લોકો તમને ઉત્સેલૃત કરે, જેઓ તમારી મહેચછાઓ જાગૃત કરે, જેઓ જગતમાં કોઈ મહાન् કાર્ય કરવાને અથવા મહાપુરુષ થવાને તમને પ્રેત્સાહુન આપે એવા લોકોનેજ તમારા મિત્રો. તરીકે પસંદ કરો. આવો એકજ મિત્ર બાર નિષ્ઠિય અને સુસ્ત મિત્રો કરતાં સહૃદધા કિંમતી છે. જેઓ તમારી મહત્વાકંશાને દાખી ન હે, જેઓ તમને વિચાર કરતાં શીખવે, જેઓ તમારામાં પ્રેરણા સીચ એવા લોકોની સાથેજ ગાઠ પરિચય રાખો. ધણ્યા લોકોની બાધતમાં એક મહાન મુશ્કેલી એ હોય છે કે તેઓ કદિ સચેતન થતા નથી, અને જીંદગી પર્યંત આત્મનિર્દ્યા કરતા નથી. યુવાવસ્થામાંજ આત્મશક્તિનું ભાન થયું અત્યાવસ્યક છે. જેથી કરીને આપણા જીવનમાંથી મહાન કાર્યસાધકતાનું હોણું કરી શકીએ. ધણ્યા ખરા લોકો તો પોતાની શક્તિઓનો મોટો લાગ વિકાસ પામતો નથી તે પહેલાં મૃત્યુવશ થાય છે. તેઓએ અત્રતત્ત્વ તેઓની શક્તિઓને સુધારી હોય છે. પરંતુ આંતરિક શક્તિઓનો મોટો લાગ તો અસપૃષ્ટજ રહો હોય છે.

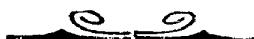
આ દેશમાં હજારો, બદલે લાખો મનુષ લોકો છે. જેઓ કંટાળા ભરેલી જીંદગી શુલારે છે. પરંતુ જે તેઓને પ્રેત્સાહુન આપવામાં આવ્યું હોય તો તેઓ પોતે સેવ્ય અનવાને લાયક થાય અને તેઓના સમૂહમાં તેઓ તેજસ્વી પુરુષો તરીકે ચળકી ઉઠે. પરંતુ તેઓની પોતાની શક્તિના અજ્ઞાનવશાતું તેઓ નીચેજ પક્ષા રહ્યા હોય છે. તેઓએ કદિ પણ આત્મશોધન કર્યું નથી, જેને પરિણામે તેઓ કાષ કાપનાર અને જળ જેંચનારની સ્થિતિમાં રહેવા જોઈએ. આવી કેટિના લોકો સર્વત્ર દૃષ્ટિગોચર થાય છે, જેઓ રાક્ષસી છાપ એસાડી શકે. પરંતુ જે આંતરિક શક્તિઓ નિદ્રાવસ્થામાં પડેલી છે, તેનાથી તેઓ તહૂન અજ્ઞાત છે. હજારો સીપુરુષો માત્ર સામાન્ય સ્થિતિમાં જીવન નિર્વહન કરે છે. આવા ઊંઠેખો માત્ર એકજ વખત આત્મશોધન કરે તો પોતાની સ્થિતિમાં અપરિભિત સુધારો કરી શકે, અને જગતમાં મહાન સ્તંભૂત નેતાઓ તરીકે ખ્યાતિ મેળવી શકે.

સ્વસ્થ ચિત્તથી એકાંતમાં હેસી આત્મશોધન કરો. તમો જે કંઈ કરો છો

तेनाथी तमने अनुसि होय अने वधारे साढ़े अने उज्ज्वलं करवा धारता हो तो तमारी मुहिली क्यां रहेली छे तेनुं समयनी हरकार कर्या वगर अन्वेषणु करो। तमने जे वस्तुओं पछात राखे छे ते शोधी काढो। आ आत्मानवेषणु किया दीर्घ समय पर्यंत सतत राखो। वारंवार तमारी जातने कहो के:—“शुं कारण्यथी अन्य दोडो। आवा अपूर्व अने आश्चर्यभूत कार्यों करे छे अने हुं आवा सामान्य कार्यों कड़े हुं ? ” अने हमेशां ऐज प्रक्ष करो के:—“जे अन्य माणुसो ते करी शके छे तो हुं पछु केम न करी शकुं ? ” आ आत्मनिरपणुनी मुसाफ्रीमां स्वानमां पछु कहि न अनुभवी होय ऐवी वस्तुओं तमे अनुभवशो। अने अधापि पर्यंत अप्रकट रहेली शक्तिओथी समन्वित थयेली तमारी जातने जेशो, अने आ शक्तिओने जे योग्य रीते डेणववामां आवे तो ते तमारा आभा लुकनमां अद्भूत परिवृत्ति करी नांचो।

ऐकज स्थितिमां दाखला तरीके एक कारकुन तरीके, दीर्घ काळ सुधी रहेवामां एक नाशकारक लय ए छे के उक्त टेवथी माणुसो गुलामनी डेटिमां मुकाय छे। जे कार्य आपणु गर्इ काले कर्तुं होय छे ते आन्हे करशुं ए संलवित छे, अने जे तेज कार्य आपणु आन्हे करीए छीअे तो आवती काले आपणु ते चाउक्स करशुं। आ प्रमाणे निरंतर शुष्क परिपाठि अनुसार तेज शक्तिओने उपयोग करवाथी अद्य समय पशी ठीलु तहि वपरायदी शक्तिओं क्षीण अने नणणी थवा लागे छे, अने आपणु जे कार्य करीए छीअे तेज मात्र आपणु करी शकीए एम छीअे एवा विचारनो ज्यांसुधी आपणुमां उद्भव थतो नथी त्यां सुधी ए प्रमाणे अने छे। जेनो आपणु उपयोग करीए छीअे ते खलवत्तर अने छे अने जेनो उपयोग नथी थतो ते णवहीन अनतुं लय छे। आपणुमां जे शक्तिओं वस्तुतः रहेली छे तेनुं भूम्य एछुं आंक्तवामां अने तेनी अवगण्यना करवामां आपणु आपणी जातने ठगीए छीअे। निकृष्ट हेतु एक प्रकारतुं पाप छे; केमके ते अन्य सर्व गुणोने अधम सपाठी पर ऐंची लावे छे। अधम हेतु कार्यसाधक शक्तिनो। नाश करे छे। शक्तिओं हेतुने अनुसरे छे। आपणु उर्ध्वगामी वा अधोगामी थवुं जेहाए। लुकनना भहान सोपानना ऐकज पर्यायों निरंतर वणगी रहेवुं ए अति अनिष्ट छे।

इति शुभम् ।

परोपकाराय सतां ज्ञवनं.

४५

परोपकाराय सतां जीवनं.

(मुनिराजश्री भाष्णुक मुनि)

हुनियामां ज्ञ०यो क्लेषु गण्याय छे के ज्ञेषु ज्ञवोना लक्षा माटे कंध पछु साढ़ कार्य करीने पोतानी ज्ञांगी सङ्कल करी होय. अने ज्ञवां पछु मर्यो क्लेषु के ज्ञेषु हुनियामां ज्ञन्मीने क्लाइनुं पछु लक्षु करवाने बदले भोजशोभमां ज्ञांगी व्यर्थ करी होय-

आ लभवाने सार एटलो। छे के हरेक पुढेपे पोताना तन मन धनथीलोकेना लक्षा माटे प्रयत्न करवो ज्ञेषुओ. ज्ञे प्रयत्न करवामां न आवे तो महा पुज्योहयथी भेणवेली उत्तम संपत्ति इप मनुष्य ज्ञन्म, सुखुद्धि अने अभूत्य धन व्यर्थ शुभावी होवाय छे.

दरियामां आवेली लस्ती अथवा नहीनुं पूर चिरस्थायी नथी, तेम आपणी संपत्ति तथा ज्ञवित चिरस्थायी नथी, माटे ज्ञेम णने तेम परोपकारने माटे यत्न करवो ज्ञेषुओ.

ज्ञेनोमां दान धर्म श्रेष्ठ खतांयाथी हरेक ज्ञेन कांडुने कांध सहुपयोगमां वापरे छे, परंतु ज्ञेम भूर्भुनुं होडवुं अथवा अंधानुं होडवुं होडनारने वर्खते लाल करे छे अने वर्खते पोताने तथा भीजने तुक्कशान करनार्दं पछु थह पडे छे, तेम आपणा अथवा भीज अंधुओनुं दान हितने बदले वर्खते ज्ञानना अलावे अहितकारी पछु थाय छे, एगुला माटे हरेक ज्ञेन अथवा ज्ञेनेतर अंधुओ प्रथम ज्ञान प्राप्त करवुं ज्ञेषुओ. अने पछी दान करवा उत्साही थवुं ज्ञेषुओ.

ज्ञवन थाङुं छे अने ज्ञाननी हृद नथी, त्यारे त्यां सुधी दान न करवुं एतो महा पाप छे, एम विचार थाय तो तेवा पुढेपे ज्ञानी पुढेपोनी सहायताथी दान करवुं ज्ञेषुओ जेथी योग्य लाल भणे. परंतु ज्ञे पोते ज्ञान लक्षुवामां उधम न करे अने भीजनी सहायताथी दान करे तो वर्खते ज्ञेषुओ तेवो लाल न भणे, माटे प्रथम हरेके ज्ञान लक्षुवुं अने पधीज दान करवुं.

ज्ञे ज्ञेनोनी पद्धति देखवा ज्ञेषुओ तो ज्ञान माटे क्लेटलुं उत्तेजन छे ते तपासवुं ज्ञेषुओ.

स्याद्वाद रहस्य समज्जवनारा ज्ञेनो शोधवा ज्ञेषुओ तो विरलाज भणेश.

ज्ञेनोनो धर्म द्वयाभय छे एवुं हाल लोकमां प्रसिद्ध छे पछु, ज्ञेनो स्याद्वाद वाही छे एवुं ज्ञानुवारा अहुज थेडा होशे. ज्यारे पोतानुं स्याद्वाद स्वरूप

૪૬

ઓ આત્માનંદ પ્રકારો.

સમજથો નથી, સમજવા પ્રયત્ન કર્યો નથી, સ્યાદ્વાદ સ્વરૂપ સમજવનારી પાઠશાળા કે ક્રોલેજ નથી ત્યારે જૈનોને કેટલો જ્ઞાન ઉપર લાવ છે તે આપોઆપ સમજથો.

સ્યાદ્વાદને પ્રધાન માની જે જૈનો પ્રયત્ન કરે તો અત્યારે હિગંભર વેતાંખરનો ક્રોલેજ થાય નહીં. કારણ કે વીતરાગ કેટલે અશે તારક છે અને વીતરાગના શુણું શું તથા આત્માએ વીતરાગ પાસે શું લેવાનું છે તે અમે જે ભૂતી ગયા ન હોઈએ તો ચક્ષુ તથા કંદોરા માટે શામાટે મારા મારી થવી જોઈએ ? વીતરાગના કંદોરામાં કે ચક્ષુમાં કે તેની પૂજામાં જેટલે અંશે મુજિતા છે તેના કરતાં તેના ઉત્તમ શુણો સમજવામાં તથા તે તે સ્વીકારવામાં મુજિતા ધર્ષી સમીપ થાય છે, પરંતુ જેટલું લક્ષ્ય મંહિરા બાંધવા માટે, તેને શાણગારવા માટે, તેની રક્ષા માટે દ્રોધ સંચય તથા ચોજનાએ કરવા માટે જે અરચન થાય છે તેના પ્રમાણે જ્ઞાનમાં ઝાપિયે પાઈ પણ ખરચાતી નથી. જે જેવું હોય તો મંહિરના દરવાજા ઉપર લેખ લખો કે પોતાના આત્માને શામાટે જૈનમંહિરમાં વીતરાગ મૂર્તિ આગળ લઈ જાયો છે ? અને તે સ્થળે જઈને તે પ્રમાણે લાવ્યા કે નહીં તે વિચારો—

કારણું કે ચાર પ્રકારની પૂજા છે.

અંગપૂજા, અથપૂજા, શુણુસ્તવનપૂજા, આજાપાલનપૂજા.

ઉપરની ચાર પૂજામાં પ્રથમની વણું પૂજા તો પ્રચલિત છે પણ ચોથી પૂજાનું સમજવું મુશ્કેલ છે તો પાળવું કયાંથી થાય ? અંધુઓ વિચારો કે દેવદ્રોધથી સલાદોનાં તથા સોનીઓનાં ધર લરવામાં આવે, તે કરતાં તે દ્રોધથી જે એ સ્યાદ્વાદી પંડિત ત્યાં બેસાડી તેની પાસે દરેક પૂજાને સ્યાદ્વાદ રહુસ્વ સમજવામાં આવે તો કેટલો લાલ થાય ?

જૈનોને માટે સૌથી સરસ રહ્યો છે એજ છે કે પોતાની એક ક્રોલેજ કાઢી ધાર્મિક તથા બહેવારિક જ્ઞાન સાથે આપવાની તજવીજ કરવામાં આવે તો લગભગ ૩૦૦૦ વિદ્યાર્થી દરવરસે ધાર્મિક અભ્યાસ કરી શકે ?

જૈન કોમન્સાં કેળવણી,

કોમના હિતચિંતાને એક અરજ.

કેળવણી માનવ જાતિનો એક સર્વોત્તમ શુણું છે. અને તેના પર પોતાનો તથા પોતાની જ્ઞાતિ અથવા સમજનો ઉત્કર્ષ અવલાંઘી રહેલ છે; તેથી એમ માતુમ પડણું છે કે જૈન કોમન્સાં કેળવણીની વૃદ્ધિ કરવાના સંધારમાં જ્ઞાતિ હિતૈખીએએ

નૈન ડોમમાં કેળવણી.

૪૭

જરૂર પુરતું કરવાને સંશવિત યત્નો કરવા જોઈએ. અને પોતાના બાળકોની કેળવણી વિષયક વાસ્તવિક સ્થિતિ કેળવણીના અને જ્ઞાતિના દૃષ્ટિભિંદુથી જાણવાને આ ચોઅય અવસર છે. અને જ્યાં જરૂર હોય ત્યાં સુધારો કરવા માટે ચોઅય ઉપાયો ચોજવાને તે-ઓની શિક્ષણપદ્ધતિ અસરકારક છે કે નહિ તેનો તેઓએ પોતે વિચાર કરવો જોઈએ. હિંદુસ્તાનમાં નૈનોની વસ્તી—

ઇ. સ. ૧૬૧૧ ના વસ્તી પત્રકના રિપોર્ટ પ્રમાણે આખા હિંદુસ્તાનમાં બધા, મળી લગભગ ૧૨૪૮૧૮૨ નૈનો છે. આમાંથી ૩૬ ટકા જેટલી સરકારી લલ્લાઓમાં નૈનોની વસ્તી છે. દેશી રાજ્યો તથા એજન્સીઓમાં ૬૪ ટકા જેટલી છે. મુંબઈ ઈલાકામાં ૪૦ ટકા. સંયુક્ત પ્રાંતમાં ૬ ટકા, અને મધ્ય પ્રાંતમાં અને બીહારમાં ૬ ટકા નૈનોની વસ્તી છે. તીલહી સુદ્ધાં પંજાંમાં ૪ ટકા, મદ્રાસમાં ૨ ટકા અને અજમેર મારવાડમાં હોઠ ટકો નૈનોની વસ્તી છે. અન્ય ઈલાકાઓમાં નૈનોની વસ્તી એટલી બધી ઓછા પ્રમાણુમાં છે કે તે ગણુત્તીના દૃષ્ટિભિંદુથી વિચારવાની આવશ્યકતા નથી. જે દેશી રાજ્યોને અને એજન્સીઓને ઉપરોક્ત ઈલાકાઓમાં ગણુવામાં નથી આવ્યા તેમાં લગભગ ૪૦ ટકા નૈનોની વસ્તી છે.

નૈન ડોમમાં ભણેલા પુરુષોની સંખ્યા—

સદરહુ રિપોર્ટ સુજણ નૈન ડોમના ૬૪૩૫૫૩ પુરુષોમાંથી લગભગ ૫૦ ટકા ભણેલાઓ છે. એટલે કે ૩૧૮૫૮૫ પુરુષોને લખતાં વાંચતાં આવડે છે. ૫ થી ૧૫ વર્ષની વયના ૧૪૧૨૨૭ બાળકો પૈકી ૪૦૨૫૩ બાળકો શાળાઓમાં અભ્યાસ કરે છે એટલે ૨૮ ટકા અભ્યાસ કરે છે. ફરજાત વગર ૨૮ ટકા નૈન બાળકો શાળા-ઓમાં ભણે છે એ સંતોષ અને આનંદની વાતો છે. ડેમકે આખા હિંદુસ્તાનમાં વસ્તીની કેળવણીનું ધોરણું માત્ર ૧૫ ટકા છે આ તેર ટકાનો વધારો નૈનકોમ બ્યાપારમાં આગળ વધેલી છે તે વાતને આભારી છે.

નૈન ડોમમાં ભણેલી કન્યાઓ—

ઉક્ત રિપોર્ટ અનુસાર ૫ થી ૧૫ વર્ષની વયની નૈન કન્યાઓની સંખ્યા ૧૨૬૩૧૩ છે જેમાંથી ફ્રક્ત ૬૬૨૨ કન્યાઓ શાળાઓમાં અભ્યાસ કરે છે; એટલે કે પાંચથી છ ટકા અભ્યાસ કરે છે. ઉપરના આંકડાઓ તપાસતાં પ્રાથમિક કેળવણીના સંખ્યમાં નૈન કન્યાઓની કેળવણીની આવી શોચનીય સ્થિતિ જોઈએ છીએ, ત્યારે માધ્યમિક અને ઉચ્ચ કેળવણીના સંખ્યમાં શુલ્પ પરિણામની આશા રાખવી સુસ્કેલ છે—હું ફિલગીર છું. માધ્યમિક અને ઉચ્ચ કેળવણી લેતી નૈન કન્યાઓના આંકડા નૈન સમાજ આગળ રન્નુ કરી શકતો નથી, નહિં તો આંકડાઓથી આ વિષયપર વિશેષ અજવાણું પડી શકત. મુંબઈ ઈલાકામાં નૈનોની કેળવણી વિષયક સ્થિતિ—

ઉગ્રવણીના કાર્યમાં રસ લેનારા જીતિના હિતચિંતકેની સમક્ષ રજુ કરવાના હેતુથી દરેક ઈલાકામાં વૈનોની વસ્તીના પ્રમાણુમાં પ્રાથમિક, માધ્યમિક અને ઉચ્ચ ઉગ્રવણી લેતા વિધાર્થીઓના આંકડા નામદાર સરકારના ઉગ્રવણીખાતાના અધિકારીઓ પાસેથી મેળવવાને મેં યત્ન કર્યો હતો; પરંતુ ઉક્ત આંકડાઓ તે સમયે લલય થઈ શકે એમ નહિ હોવાથી સરકારી ઉગ્રવણીખાતાના મે. કર્મિશનર સાહેબે મને જણાવવા મહેરખાની કરી છે કે તે આંકડાઓ હું પણીના રિપોર્ટમાં અનતા સુધી દાખલ કરવામાં આવશે. જેથી કરીને આ લેખમાં સુંબદ્ધ ઈલાકાના દરેક જિલ્લાની પ્રાથમિક, માધ્યમિક, અને વિશિષ્ટ શાળાઓમાં તેમજ ડેલેજેમાં અભ્યાસ કરતા વૈન વિધાર્થીઓના આંકડા આપવાનું મેં પસંદ કર્યું છે. અને તે આંકડાઓ મે. ડાયરેક્ટર એફ્ફ્યુલીક ઇન્સ્ટ્રુક્શનની મહેરખાનીથી સુંબદ્ધ ઈલાકાના સિન્સિન્સ લાગેના ઉગ્રવણીખાતાના અધિકારીઓ પાસેથી હું મેળવી શક્યો છું. આ ઈલાકામાં વૈનોની વસ્તી લગભગ ૪૦ ટકા જેટલી છે, અને તેથી હું ધાર્દ છું કે ઉક્ત આંકડાઓ ઉગ્રવણીના કાર્યમાં રસ લેનારાઓને અત્યંત મહત્વના થધ પદ્ધતિ, કે જેથી કરીને તેઓ પોતાની ડેમમાં ઉગ્રવણીનું કોન્ટ્રેન વિશાળ અને વિસ્તૃત કરવાને આવશ્યક ઉપયોગી યોજના ઘરી શકે.

મે. ડાયરેક્ટર એફ્ફ્યુલીક ઇન્સ્ટ્રુક્શનના રિપોર્ટ પ્રમાણે સુંબદ્ધ ઈલાકાની શાળાઓ તથા ડેલેજેમાં ડેટલા વિધાર્થીઓએ ગયા નાણુ વર્ષમાં અભ્યાસ કર્યો છે તે નીચે લખેલા આંકડાપરથી સ્પષ્ટતઃ સમબન્ધશે.

વર્ષ.	વિધાર્થીઓની સંખ્યા.			
	પ્રાથમિકશાળામાં	માધ્યમિકશાળામાં	વિશિષ્ટશાળામાં	ડેલેજેમાં
૧૯૧૪.....	૧૬૬૮૬	૨૦૬૩	૧૫૬	૧૮૭
૧૯૧૫.....	૧૭૦૬૪	૨૨૩૫	૧૫૮	૨૪૨
૧૯૧૬.....	૧૭૦૬૪	૨૩૨૩	૨૩૪	૧૬૨

આ ઉપરથી જોઈ શક્યો કે પ્રાથમિક શાળાઓનાં અભ્યાસ કરતાં ૧૬ થી ૧૭ હજાર વૈન વિધાર્થીઓ પૈડી માત્ર ૧૨ થી ૧૩ ટકા માધ્યમિક શાળાઓમાં અભ્યાસ આગળ ચલાવે છે. અને માત્ર એક ટકો જ ડેલેજમાં જય છે એ આસ હ્યાન એંચનરી બાબત છે.

સુંબદ્ધ ઈલાકાના દરેક જિલ્લામાં લખેલા વૈનો—

ઉપર આપેલા આંકડાઓ વિશે વિસ્તારમાં જાણુવા માટે અને કયા જિલ્લામાં

બૈન કોમમાં ડેળવણી.

૪૮

કૈન વિધાર્થીઓ માધ્યમિક શાળાઓ અને કોલેજેમાં આગળ અભ્યાસ કરવા વિશેષ પ્રમાણુમાં અટકી જાય છે તે જાણવા માટે નીચે આપેલ આંકડાઓ અત્યંત ઉપયોગી થઈ પડશે.

૧૯૭૭ ના માર્ચ માસમાં પૂર્ણ થતા વર્ધના રિપોર્ટ પ્રમાણે દરેક જીવાની પ્રાથમિક, માધ્યમિક અને વિશેષ શાળાઓ તથા કોલેજેમાં અભ્યાસ કરતા વિધાર્થીઓની સંખ્યા નીચે પ્રમાણે છે.

જીવાનું નામ.	પ્રાથમિક શાળામાં.	માધ્યમિક શાળામાં.	વિશેષ શાળામાં.	કોલેજેમાં.
અમદાવાદ.	૪૧૫૦	૬૬૫	૬૦	૧૦
અડા.	૧૦૭૫	૧૫૬
પંચમહાલ.	૨૫૧	૪૬
બરદા.	૪૮૬	૧૭૨
સુરત.	૧૪૪૬	૨૫૬	૧
થાણા.	૨૩૨	૨
ડીસાઇન્પ.	૨૩	૧૫
મહીકાડા એજન્સી.	૧૦૫૪	૬૪
પાલણપુર એજન્સી.	૧૫૮૪	૨૬૬
રેવાડાડા એજન્સી.	૧૯૬	૧૭
અંલાત રેટ.	૨૮૮	૪૫
કરણ એજન્સી.	૧૭૬૦	૧૧૫
સુરત એજન્સી.	૫૩	૩
વડોદરા એજન્સી.	૩
સિધ.	૭૮	૧૩	૩
મુશ્કુ શહેર.	૧૩૬૧	૪૮૮	૬૦	૧૫૦
પુના.	૧૨૮૮	૬૪	૫૫	૩૧
સત્તારા.	૬૨૦	૨૦
સોલાપુર.	૫૭૪	૩૦	૫
અહમદનગર.	૧૦૦૨	૨૬
નાસીક.	૭૦૦	૧૫	૧
પૂર્ણ આનંદશ.	૬૪૧	૧૭
પદ્મિમ આનંદશ.	૩૫૭	૮
દક્ષિણ આનંદશ.	૨૦૭૭	૧૦૭	૮

માધ્યમિક શાળાઓ અને કોલેજેમાં ભણ્ણતા વિધાર્થીઓની ઉપર પ્રમાણે સંખ્યા જોઈને ખરેખર પ્રત્યેક બૈનને એહ થશે કે જ્ઞાતિના લૌટિક ઉત્કર્ષના દૃષ્ટિધૂઢી જેતાં પણ પોતાની કોમ આગળ વધવા ખફે ઘણીજ પછાત રહી ગઈ છે. કિંદુ કિંદુ આંકડાઓ જોઈને અને દરેક પ્રાંતની માધ્યમિક શાળાઓ અને કોલેજેમાં

અણુતા જૈન વિધાર્થીએની સંખ્યાપરથી કેળવણીના દિલ્હિનુથી આપણી ડોમના ઉત્કર્ષની મંદ પ્રગતિ જોઈને ભવિષ્ય લાખી શકાય કે કેળવણીના ક્ષેત્રના વિસ્તાર માટે સંગીન અને અવિચિદ્જ્ઞ પ્રયત્નો કરવામાં નહિ આવે તો બીજી આગળ વધેલી ડોમેસ સાથે કેળવણીના, સામાજિક અને રાજકીય પ્રકરણમાં પોતાની ડોમને એક પ્રતિષ્ઠિત ડોમ તરીકે ટકાવી રાખવાનું કાર્ય સુશ્કેલ થછ પડશે. જૈન ડોમના વિક્રાન વિચારડોએ આ સુદ્ધાના પ્રેરનોપર ગંભીરતા પૂર્વક વિચાર કરવાનો છે. ડોઈ પણ પ્રજાનું ભવિષ્ય માધ્યમિક કેળવણીથી જ ઘડાય છે, એ વિસરી જવું જોઈએ નહિ. જૈન બાળકોની કેળવણી સંકુચિત, એકપક્ષી અને ધ્યાપારદ્વાપ એકજ લક્ષ્યસ્થાને પહોંચાડનારી છે. તે અત્યંત શોચનીય ઘટના છે. હુલ્લાંભવશાતું આવા મર્યાદિત હેતુને લઈને આપણી ડોમના ધણ્યાખરા યુવકો ઉચ્ચતર કેળવણી દેતા અટકી જાય છે. અન્ય ડોમેસ સાથે સરખાવતા જૈન ડોમ કેળવણીના વિષયમાં પદ્ધત રહી ગઇ છે તે તેને લઈને છે એમ મને લાગે છે. જૈન ડોમના મધ્યમ અને ગરીબ વર્ગોમાં વધતી જતી ગરીભાઇ, નિશ્ચલતા, આચારભૂતાનું આ એક સુખ્ય કારણ છે. તેથી કેવળ આત્મહિત સાધવામાં અહેનિશ રચ્યાપચ્યા રહેવાને બદલે જે ચોગ્ય ડપાયોથી આપણો હેતુ સાધી શકાય એમ હોય તેને માટે આપણી ડોમના ધનવાન અને વિક્રાન નેતાઓને વિચારણા અને પ્રયાસ કરવાનો આ ઉચ્ચિત સમય છે. છેવટે હાલની અધોગતિ સ્થિતિમાંથી કેળવણીને સંગીન પાયાપર સુફલાને તેની સુશ્કેલીએ જાણીને કેળવણીના અનુભાવ અને નિરૂપણ સહિત ડોમમાંથી ડોઈ વિક્રદિત આગળ આવવાને પ્રેરાશે એવી મારી અંતઃકરણ પૂર્વક પવિત્ર લાવના અને સહિત્યા છે.

અસ્તુ.

નરોત્તમદાસ બી. શાહ.

ચૂઽભયંતર કુટંબ.

ઘુહસ સારમાં કુટંબ વત્સલ માણુસ ભાગ્યશાળી ગણ્યાય છે. કુટંબમાં માતા, પિતા, સ્વી, પુત્ર, પુત્રી, પુત્રવધુ, ભાઈ, પૌત્ર, પ્રપૌત્ર. જેમ પરિવાર વધારે, તથા ધંધા રોજગારની અંદર ધનપ્રાસિ વધુ તેમ, તે માણુસ ભાગ્યશાળી ગણ્યાય છે. ધનપ્રાપ્તિની સાથે યથાશક્તિ દાન શુણું જે હોય છે, તો તે વધારે ભાગ્યશાળી ગણ્યાય છે. વ્યંહારીક કાર્યમાં આપ લે નો વ્યંહાર ચોણો હોય, ધંધામાં પ્રમાણીકપણું હોય તો તે આખરદાર ગણ્યાય છે. આવા પ્રકારના કુટંબનું ભાદ્ય દિલ્હિથી નિરિક્ષણ

અભ્યંતર કુદુંબ.

૫૧

કરતાં તેઓ સુખી માલુમ પડે છે. અને કુદુંબના આગેવાન માણુસને જ્યાં ત્યાં માનપાન મળે છે, તેથી તે પોતાને આ.જીવનમાં કૃત્યકૃત્ય માની સંસારમાં રાચી. માચી રહે છે. જે તેનામાં કંઈ ધાર્મિક સંસ્કાર હોય છે તો તે આ બધાને પૂર્વકૃત-પુન્યના ઉદ્યથી સંચોગ થયેલો માની કંઈ અંશે માધ્યમથી વૃત્તિવાળો રહે છે, નહીંતો મદ્દમાં ગરક થઈ જાય છે, અને નવીન અશુલ કર્મ બાંધે છે.

જેમ કુટંણ મહોદું તેમ બાદ્ય દાખિથી તે સુખી જેવામાં આવે છે. પણ જ્યારે તે કુદુંબની અંદર જઈ નીરીક્ષણું કરીએ છીએ ત્યારે રંગ જુદોજ જેવામાં આવે છે. જુદા જુદા જીવોની કર્મ પ્રકૃતિ બિજી બિજી હોવાથી તેઓ બિજી બિજી સ્વભાવ-વાળા હોય છે. દરેકનો અંગત લાલ જુદા જુદા પ્રકારનો હોવાથી, પ્રસંગ મળતાં તેઓ અરસપરસ અથડાઈ પડે છે. કુટંણ મહોદું હોવાથી કોઈને કોઈ તે કુદુંબમાં માંહુ ચાલ્યાં કરે છે. કોઈ કોઈ રોગની ફરીયાદ કરે તથા બીજે બીજા રોગની ફરી-યાદ કરે, કોઈ કંઈ ચીજની માગણી કરે ત્યારે બીજે બીજુ ચીજની માગણી કરે. નહાના પુત્ર પુત્રીએને ઉછેરવાની, અને તેઓને નાના પ્રકારના વ્યાધિએ થયેલા હોય તો તે વ્યાધિથી તેમને સારા કરવાની પ્રીકર, મોહઠી ઉમરના પુત્ર પુત્રીએને વિદ્યાર્થ્યાસ કરવાવાની તેમને પરણવવાની અને વિદ્યાર્થ્યાસ પુરો થયા પણ તેમને ધંધે લગાડવાની પ્રીકર, આ બધી ચાલુ વ્યવસ્થાની સાથે વેપાર ધંધાની અંદર વિવિધ સ્વભાવવાના માણુસોના સહૂવાસમાં આવી તેમને રાજુ રાખ-વાની અને ધન પેદા કરવાની પ્રીકર, ધન પેદા કર્યો પછી તેમાં વધારો કરવાની, તેનું રક્ષણું કરવાની, ઇત્યાદિ પ્રીકર એ પ્રમાણે સવારના પથારીમાંથી ઉઠે ત્યારથી તે રાત્રે સુતા સુધી કુદુંબના નેતાની જે સ્થિતિ જેવામાં આવે છે, તે ધર્ણી દ્વારા હોય છે. મોહની કર્મના ઉદ્યથી કુદુંબના કર્તા જે આગેવાન ગણ્યાય છે, તેને આ કુદુંબના નિભાવવાને વેપાર એક હુંઘ રૂપ લાગતો નથી. જે તેને કંઈ તત્ત્વજ્ઞાનનો અધ્યાસ હોય અથવા સત્ત સમાગમ હોય છે તો વાસ્તવિક સ્વરૂપ સમજુ કંઈ પણ આત્મહિત કરવાને વખત કહાડે છે. નહીંતો જીવન પુરું કરે છે. જેવી રીતે કુદુંબના આગેવાન પુરૂષ કુદુંબના પોષણુંની પ્રીકરમાં દિવસ નિર્જમન કરે છે, તેવી રીતે કુદુંબમાં વડીલ સ્વી જેના ઉપર ગૃહ વ્યબહારનો બોંજ હોય છે, તે પણ પુત્રાદિને ઉછે-રવા, ગૃહ વ્યાપાર સારી રીતે ચલાવવા, ધર આગળ આવતા સારા અથવા માઠા અ-વસરે ચોગ વ્યબહાર સાચવવા, સારા માઠા પ્રસંગે લોક વ્યબહાર સાચવવા ગામ પર ગામ જવામાં રાચી માચી જીવન પુરું કરે છે.

જેઓનું લગ્ન થયેલું નથી, તેમજ જેઓને પ્રબળ થયેલી નથી હોતી તેઓ પોતાને કમભાગ્યશાળી માની ધણુા ભવો અશાંતિમાં જીવન શુલ્કરતા જેવામાં આવે છે.

आ भाव्य कुटुंभ आ भवतुंज संधंधवाणुं छे. ते परब्रह्मां साथे आव-
तुंज नथी. पणु आ शीवाय हरेक व्यक्तित्वुं एक अख्यंतर कुटुंभे छे. ये वात
आपणु ध्यान उपर आवती नथी. आ भाव्य कुटुंभ इकत शोला पुरुं छे, जे
वर्खते आपणु अशुल कर्मना उद्यथी कंध व्याधि के भीज कंध अशातवेहनी
कर्मनो उद्यथ थाय छे, त्यारे भाव्य कुटुंभ पासे गेशी आंधमांथी आंशु पाडी आप-
णुने दीलाशो आपे छे, ते शीवाय ते आपणु हुःणमां लागीहार थर्ष शक्तुं नथी.
त्यारे आ अख्यंतर कुटुंभ आपणुने महान शांति आपनार थवानी साथे परब्रह्मां
साथे आवे छे. ये अख्यंतर कुटुंभ तेणु ये जतावतां अध्यात्मसारना कर्त्ता उपा-
ध्यायलु श्री जशविश्वयलु महाराज अध्यात्मसारना प्रथम प्रगांधना भाष्यमा
श्वेताङ्गां जष्टुवे छे के—

प्रिया प्रेक्षा पुत्रो विनय इहपुत्री गुणरति
विवेकार्थ्यास्तातः परिणातेरनिव्याच जननी
विशुद्ध स्य स्वस्य स्फुरतिहि कुटुंभं स्फुटमिदं
भवे तत्रो हष्टं तदपि बत संयोग सुखधीः ॥ ९३ ॥

अर्थ—आ अख्यंतर कुटुंभमां प्रेक्षा इपी प्रिया, विनय इपी पुत्र, शुभुरति
नामनी पुत्री, विवेक नामनो पिता, अने शुद्धपरिष्वति नामनी भाता छे. आ प्रभा-
णु विशुद्ध येवा आत्मानुं कुटुंभ भासे छे. ते कुटुंभ आ अनादि संसारमां भभता
प्राणीये जेयुंज नथी. तो पणु खी पुत्राहिकना संयोग सुखनी युद्धि प्राणीयोने
रहेली छे, ये ऐदकारक छे.

संसारीकुटुंभ अनेक प्रकारना पाप कर्मनो बंध थवामां निभित्तिलुत छे;
अत्यारे आ अख्यंतर कुटुंभ विशुद्ध-पाप कर्मदृप भण रहित छे. ते कुटुंभ आ-
पणी पासे छतां आपणु तेना सामुं पणु जेयुं नथी. जेवानी वाततो भानु उपर
रही पणु आवा प्रकारनुं अख्यंतर कुटुंभ छे-येवुं आपणु जाणुवामां पणु नथी.
भाव्य कुटुंभनुं योषणु अने परिपालण करवा छतां तेनो विलेग थाय छे. आ अख्यं-
तर कुटुंभनी योणभाणु करी तेनुं दररोज योषणु करीयेतो तेनो विलेग थतो
नथी. ते सहाकाण आपणी साथेज रहे छे. आ अख्यंतर कुटुंभमां प्रेक्षा-तत्त्वा-
तत्त्वनो विचार करनारी युद्धि इप ग्राणुभिया छे, केमडे ते हुःअनो नाश करनारी
छे, तथा विनय नभता इपी पुत्र छे, कारणुके ते शानादिक संपत्तिनो वृद्धिकारक छे.
तथा सभ्यकर्त्तवाहि शुभुने विषे जे ग्रीति ते इपी पुत्री छे, केमडे ते परमानंद उत्स-
वनो छेतु छे, तथा विवेक कृत्याकृत्यहिकनी परिक्षाना जे विचार तेज विवेक
नामनो पिता छे, केमडे ते आपत्तियोमां रक्षणु करे छे. तथा आ सर्वने छित-
कारी छेवाथी प्रशंसाने योग्य येवी शुल परिष्वति नामनी भाता छे, कारणुके ते

ઓરસદમાં દીક્ષા મહોત્સવ.

૫૩

પરિપાલન કરવામાં શક્તિમાન છે, આવું અભ્યંતર કુદુંબ બાધ સંચોગમાં સુખની બુદ્ધિવાળાને અદૃશ્યજ છે.

આ અભ્યંતર કુદુંબની ઓળખાણ તરફ અત્યારસુધી આપણે ઉપેક્ષા કરી છે, પણ હવે તો આવા પ્રકારનું કુદુંબ આપણી પાસે છે, એ વાત આપણા જાણવામાં આવી તો પછી એ કુદુંબના સહવાસમાં આવી તે કુદુંબથી મળતી શાંતિ મેળવવી એ આપણી મુખ્ય ક્રદજ છે. નેમ નેમ આપણે આ કુદુંબના સહવાસમાં વધુ આવતા જરૂરું તેમ તેમ અભ્યંતર શાંતિ વધતી જશે. તેની શુદ્ધિ વધતી જશે. નેમ નેમ આત્મિક વિશુદ્ધતા વધતી જશે. તેમ તેમ આત્મિક વિદેલ્વાસ વધતો જશે. નેમ નેમ આત્મિક વિદેલ્વાસ વધતો જશે. તેમ તેમ આપણે આપણા કર્મેને નિર્જરાવી ગુણ્ણામાં આગળ વધવાની સાથે યાપમય વિચાર અને વર્તનમાં ઓછાશ કરવાને આપણે શક્તિવાન થરૂશું. એ પ્રમાણે આપણે આપણા જીવનમાં મહાન ઈરદ્ધાર કરવાને શક્તિવાન થઈ શકીશું. અને પરિણામે આ અભ્યંતર કુદુંબ આપણને ઉત્કૃષ્ટ મોક્ષસ્થાન મેળવવાને મહદ્વાર થઈ પડશે.

ઓરસદમાં દીક્ષા મહોત્સવ.

અસાડ સુહ ૧૩ ના દિવસે અમદાવાદ અવેરીવાડાના રહીશ પરમશ્રદ્ધાળુ શા. મણુલાલ ક્રતેહચંદ્રસાઇએ પોતાની તીવ્ર ધર્માથી પરમપૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમાન નિર્જયકમલસુરીધીજીજ મહારાજ પાસે દીક્ષા લઈ શ્રીમદ્ વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ સુનિરાજ શ્રી લખિધેવિજ્યજ મહારાજના શિષ્ય થયા છે. અને તેઓનું નામ સુનિશ્ચી નિપુણવિજ્યજ મહારાજ રાખવામાં આવ્યું છે. દીક્ષા લેનાર મહાશયના પુત્રને તથા લાઠસિંહને તેમજ અમદાવાહના પ્રતિષ્ઠિત ગ્રહસ્થેને રળ્ઘર પત્રો મોકલી તેઓનો સંતોષકારક જવાગ આવવાથી પૂજ્ય મહારાજ શ્રીએ દીક્ષા આપી હતી. તથા તેજ દિવસ તેઓના પૂર્વેક્તા સંખાંધિન્યો પણ આવી પહોંચ્યા હતા એઓ પૂર્ણ ધર્મિષ ગુરુભક્ત હતા. તેઓ એક દિવસ રહી પ્રભાવના કરી તેમજ વાચાહિક વહેરાવી અને જેવા ઉત્સાહથી ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું છે, તેવીરીતે પાલણ કરવું ધત્યાહિ ચોણ્ય લક્ષામણુ કરી અતેથી ગયા હતા. દીક્ષા લેનાર મહાશય સ્વલ્પાંત્ર સરલ અને પરમ વૈરાઘ્યવાન છે. તેમજ ધાર્મિક અને અંગેજ અભ્યાસ સારો છે. દીક્ષા ધાર્ણી ધામધૂમથી આપવામાં આવી હતી. દીક્ષાનો કુદુંબ અર્ચ અતેના વતની ભાવિક શ્રાવક શા. સાંકળાંદ છાગનલાલે ઉઠાવી લીધો હતો.

તે શુલ પ્રસંગે સ્વામિવાત્સલ્યતા, પુણ્યપ્રભાવના આદિ ધર્મકાર્યો સારાં થયાં હતાં.

ઓરસદ.

તા. ૧૬-૮-૧૮.

લી.

સ્વલ્પાંદ દામોદરદાસ શાહ.

હેડમાસ્તર ઓરસદ નૈન કન્યાશાળા.

अक्षीर्ण.

श्री भावनगरनो जैन संघ अने व्यतीत थयेला पर्युषणपर्व,

समुदायना (श्री संघना) थया स्वालोनी चर्चा द्वेक वर्षे आ शहेरमां पर्युषण लग्न भग्ना हिवसोमां उे पर्युषणपर्वना हिवसोमां थाय छे. आ वर्खते, तेवी चर्चाने लक्ष्मि केटलोऽ क्यवाट थया छतां हालतो समाधानी थध छे. आ वर्खते नीचे अमाणेना २ सालो चर्चा माटे मुख्य हता. जेमां ए १ सालो तो बीज रीते उत्पन्न थया हता.

१ श्री संघनो वडीवट रीतसर कभीरी अने अंधारण्य पूर्पक करवा. २ मारवाडीना वंडाना हक संघंधी चर्चा. ३ पेपर दारा पटणीभंधुओना साधारण्यनी चर्चा ए नण्य मुख्य छे.

अही वर्ष पहेलो अनेक चर्चा अने क्यवाट उत्पन्न थध वीश अहस्थेनी नीमांगेवी काम-चलाउ कभीरीये (ज्यां सुधी ताति कतावारनी चुंटणी थाय नहि लांसुधी) श्री संघना वडीवट्ठुँ कार्प चलाववुँ, एम ठराव थयो हतो. जेतीमुद्दत नीत्या छतां तातिवार ते कभीरीना सेकेटरी तरक्थी लभाण्यनहि थयुँ तेमज सुटणी थध नही अने कभीरीने ढारे मुक्ती, अंधारण्यने आजुम्हे राखी अमुक आजेवानो चोतानी धच्छा मुज्ज्य वडीवट करता हता. ते संघंधमां आ वर्खते अनेक चर्चाओ थया वाद छेवट तेज वीश अहस्थेनी कभीरीये नवी चुंटणी कतावार नण्य मासमां करवामां आवशे. त्या सुधी काम चलाववुँ एम ठराववानां आ०युँ अने ते पडी कभीरीना अहस्थेने जुहा जुना कार्यो सोपावार्मा आव्या. ते आथन आप्स जैन समुदायने आजेवानोनी कार्यपद्धति माटे हाल विश्वास उत्पन्न थवाथी एक्ने अहवे ए संघ (पारण्य) आहरवा शुद्ध १ अने शुद्ध ५) जमना माटेनो करेलो अयत्न इण्णीभूत थगो. नकी थयुँ अने कायम ते माटे पडी मुरकेवीयो दुर थध, तेमांधी वधारो रहे ते जैन अंधुओने योऽय सहाय आपवा माटे पण्य निर्णय थगो, जे हकीकत श्री संघने चोपडे लेखीत थयेव छे हवे कभीरीना अहस्थेये जेम नानीमोग आपी कार्य करवानी ज३२ छे तेम आजेवानो तेना कार्यमां दाखवगीरी करवानी ज३२ नथी.

पर्युषण पठी तरतज ते कभीरीना सेकेटरीये द्वेक तातियो उपर चुंटयु भाटे लभवानुँ छे जे हजु सुधी लभाण्युँ द्याय, तेम सांबलवार्मा नथी तो ते ताकीहे करवानी ज३२ छे. तेमा हील थशे तो अविश्वास उत्पन्न थवा साथे अमुक आजेवानोने कभीरी, अंधारण्य अने व्यवस्थापूर्वक काम आले ते पसंद नथी. अने चोतानी मरण्य प्रभाण्य, करवुँ छे एम समुदाय मानशे.

जैन समुदायनी इण्यपूर्वक उत्तरांति धच्छनार अने ते समाजने सुधाराना उँचा शिखर उपर लध जवानी शुल आरक्षा धरावनारा नवीन वर्ग के जेना सत्याग्रहयी अनेक क्यवाटो तेवी सामे उत्पन्न थया छतां डेवटे आजेवानोने उपर मुज्ज्य कभीरी करवानी इरज पडी. जेथी घोरण्य प्रभाण्य काम करवानी धच्छा सौने जणायाथी ज उपर मुज्ज्य समुदायने विश्वास उत्पन्न थवा सामे उपरना अयत्नमां इण्णीभूत थया छे. अने तेवो विश्वास आजेवानो हवे नीआवी राखशे एम अगो सुयना करीये छीये.

भीने स्वाल पटणीभंधुओना साधारण्य लेवा संघंधी जे केटलाक वर्खनथी मोदेथी

प्रकाशः

५५

तेमज्ज पत्र द्वारा चर्चाय छे. समुदायनी धूच्छा, न्याय अने धोरणे भाजुओ सुझी, डॉठ क्षेत्र ग्रस्त गे आगेवानो गोपेतेज तेवी भाष्टमां चोतानी (समुदायनी धूच्छा जाइया वगर-पुछ्या वगर) भरणु ग्रभाणे ईरक्षार करे छे, कथुलातो आपे छे, न्याय आपे छे. आ पद्धति पशु नहीं स्वीकारवा नेवी नेम छे तेम ते आगेवानो ए पशु ते ईरक्षार करवानी जडर छे. आवा क्षारण्याथी डेटलीक वर्खत आवा चर्चायेओ मोहुँ इप पकडे छे—

पटणी अंधुओनी साधारण्यनी भाष्टमां तो न्याय ए छे के श्री भावनगरना संघ उपर तेग्नानो ने डॉठपशु जतनो उपकार होय तो जहेरमां समाजमां भतानी साधारण लेया के न लेयानो निर्णय करवो नेइये, अने तेवा उपकार अमुक अहस्थनो छे के आ झहेरमां हाल छे अने हो वे आवे तेवा तमाम पटणी अंधुओ तेवी झुटमां छे तेनो निर्णय थवो नेइये. साधारण आपवुं ते क२ (टेक्स) छे एम धारीने न आपवामां आवतुं होय तो ते भूत्त छे. साधारण आपनार ते नैन संघमां एक भेष्यर छे अने नैन व्यक्ति तरीक्ती तेवी गणुनी छे ते सिवाय क्षाधि नथी. छतां पशु आ वर्खतना नैन शासनना रउ भा अंकमां अंधु जमनाहास अमरव्यं देव जण्यावेल छे के श्री स्थानक-वासी नैन संघमां अमुक पटणी अंधु साधारण भरे छे. ने आ वात साची होय तो पढी अही नहीं लरी तेवी गणुनी (नैन व्यक्ति नैन संघना एक सभासद) मांथी शा भाटे भातल थनुं नेइये ते समज शक्ता नथी. आ भाष्टमां बमे ते योऽय निर्णय न्यायपूर्वक थवानी जडर छे. ते भाष्टमां नेडे डॉठने आअह नथी, परंतु न्यायथी तेनो निवेडा लाववानी अमो सुचना करीये छीये.

उ ने स्वाल-मारवाडी वंडा नेने उपाश्रय कहेवामां आवे छे तेने भाटेनो छे. धण्या वर्खतथी तेने भाटे के वहीवट चालतो होता, के नामथी ग्यवहार चालतो होतो ते धोरण अदली अमुक आगेवाने वीशाश्रीभाणी तभासंघ ए नामथी थेडा वर्खतथी शइ करेलो छे. एम सांखणवामां आवयुं छे के दशाश्रीभाणी तपा संघना जण्यवामां आवतां वंने भाजुओ वर्चे हुक्नो. स्वाल उत्पन थयो छे. दशाश्रीभाणी तपा संघवाणा कहे छे के समुदायनो छे. वीशा श्रीभाणी कहे छे के अमारो छे. तेवो स्वाल उत्पन करवाथी अत्रेना संघमां धण्यी ज्ञातियो छतां ने औक्यता जगवायेली हती, तेमां हाल ऐ विकाग हुक्नो. निश्चय करतां जण्याया छे.

आमन सामन नोटीसो जवाओ पशु आपाणा छे. पक्षो पशु अंधाणा छे. नेथी आ हडीकत आगण जध वधारे कडवास उत्पन न करे तेम थवानी जडर छे. सांखणवा ग्रभाणे असल ग्रभाणे वहीवट चाले अने नवीन थयेलु ईरक्षार करे तो आ निवेडानो अंत आवे तेम छे, एम अमोये चोक्स रीते एक आजुवाणा तरड्यी जाइयु छे. तो आ भाष्टमां कांतो ते ईरक्षार करनार अने तेना सहायक आगेवानो ए असल ग्रभाणे करवुं, अथवा तो आ स्वाल संघमां लावी तेनो न्यायपुरःसर निवेडा लाववो एम सुचना करीये छीये.

डॉठ पशु आगेवान सामुदायीक कार्यमां गोतानी भरणु ग्रभाणे ईरक्षार करे, जवाय आपे के व्यवस्था करे, ते न्या भीज्य भाजु समजद्वार झुक्किशाणी नैन अंधुओ होय त्यां तेवुं अंधार शायुं न्य तेवो जमानो हो नथी. आवा नवा स्वालो न उत्पन थाय अने औक्यता जगवाए रहे तेम थवानी नभ्र सुचना करीये छीये.

अंथावलोकन.

महुवा-पशुरक्षाना हिमायती शा. ओधवलु रामलु सरवेयातुं ज्ञवनचित्र—
अभिमाय अर्थं अभोने लेट मणेलुं छे आवा अथो दरेक मनुष्यने तेना संशुल्षुनुं
अनुकरणु डरता शीघ्रवे छे. उक्त अंधु ओधवलु रामलु महुवाना रहेवासी अने गाते
हशा श्रीमाणा वर्णिक छे. तेमनुं ज्ञवनचित्रन वाचतां जेम तेनामां वैर्यतानो गुणं ज्ञाय छे तेम
भरेभरी पशुद्यानो गुणं पशु असाधारणु देखाय छे. व्यवहारना अनेक संकटो आव्या छतां
तेमां धीरज राखी धृष्णु वर्षों सुधी सततपछे पशुरक्षाना कार्यमां अहगपछुआत्मअर्थं निःस्वार्थं
वृत्तिए कार्यं कुर्यां छे; तेम तेमना अपनयचित्र उपर्युक्त ज्ञाय छे. धर्मशास्त्रो कहे छे के ज्ञव-
द्यायी पारदौडिक लाल साथे औरि क लाभो पशु थाय छे. तो आ पुरुषनी आगतमां पशु तेम
बन्सुं छे. त्रीरा वर्षथी पोताने थयेल व्याधि निर्भूष थयो छे, तेम वंशवृक्ष पशु थध छे
तेटलुं ज नहि परंतु पोतानी चालीश वयनी पूर्वे धर्मपत्नी साथे अभंड अजयर्थं धारणु करी
पोतानी साधारणु स्थितिनी दरकारनहि करतां अभंडपछे पशुरक्षातुं उतम कार्यं करै छे. आवा
पुरुषों बहुज विरक्ता ज्ञाय छे. अभो अंधु ओधवलु रामलु ने धन्यवाद आपीये छीये अने
तेतुं अनुकरणु करवा सुचना करीये छीये.

ओक सुधारो—गया अंडमां शेठ तुडाराम जावलु निर्झुयसागर ग्रेसना मालीका मरणु
नोधमां ता. २४-८-१६१८ छपायेल छे तेने बहले ता. २४-४-१६१८ समजावुं.

श्री हुंसविज्ञयलु नैन की लायप्रेरी वउद्दरा—तो प्रथम रीगार्ट अभोने अभि-
प्राय अर्थं लेट मणेल छे. आ संस्था पंत्यासलु भाहाराज श्री संपत्तविज्ञयलु भाहाराजना
शुभ उपहेशथी सं. १६७३ ना आसो वह १३ ना रोज रथापन करवामां आवेत छे. तेना
उत्साही कार्यवाहकोना सतत प्रयत्नथी एक वर्षमां वर्तमानपत्रो अने पुरनडानो सारो संथंड
करवामां आवेल छे. साथे सभासद्दी संभ्या पशु सारी थयेल छे. रीगार्टमा सभासदोना
नामनुं लीस्ट, शुडातुं लीस्ट नथी आपवामां आ०युं तेटलुं अपूर्णु छे. द्वे पंडी ते दाखल
करवानी जडूर छे. साथे आ संस्थानी मणेली भीटीजेनी दुँड नेंध पशु दाखल करवा सुचना
करीये छीये. आ लाधधेरीना नैन अने नैनेतर अंधु सारा प्रमाणुमां लाल दे छे. अत्यारनी
कार्यपद्धति जेतां भविष्यमां अहु सारी प्रगति करी शक्यो अभमानीये छीये. अभो तेनी संपूर्ण
आणादी धृष्णीये छाये अने दरेक अकारनी सहाय करवा नैन अंधुअभोने विनांति करीये छीये.

**आ भासमां नीचेना अथो रीपोर्ट वगेरे लेट भयोक्त छे ते उपकार साथे
स्वीकारीये छीये.**

१ नयकर्त्तुका. (ईंवलीश)	देशाध भोडनवाल दशीयं ह भी. ए. एक्स. भी. मुंध.
२ श्री भाहावीर ज्ञवन विस्तार (हिंदी) अ० भी. पी. सीधी भी०	हिंदिविज्ञय अंथमाणा आयु.
३ नध रोशनीकी कुलहेवी.	"
४ अधिकमास निर्झुय.	शेठ सृजपत्यं द्व्यु पुनमयं द्व्यु नाण्यावटी. मुंध.
५ हरिवंश पुराणु समीक्षा.	भाषु वंद्रसेन नैन वैद्य
६ श्रीमती सुर्थीलालाध डाव्याख्यान (हिंदी) नैन संसार ओप्रीस.	मुंध.
७ सत्योदय मासिक.	वंद्रसेन नैन वैद्य
८ दुर्व्यसन निषेधक, ज्ञवद्या प्रभोधक अने	सत्संग ओप्रीस.
नीतिवर्धक मंडणनो रीपोर्ट.	सुरत.
९ शेठ गेलालाध लालभाध. डेशर भगास इंड रीपोर्ट शेठ नगीनद्वास घेलालाध ओप्री. मुंध.	

અમારી સભાનું જ્ઞાનોક્તાર ખાતું.

યોડા વખતમાં નીચેના અંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

ધર્માનુદ્ય નાટક, સ્ક્રીનાનુક્તાવળા.	૦-૪-૦	૨ પંચનિંબથી પ્રગાપના તૃતીયપાદ-	
રતનશેખરી કથા. (પ્રાકૃત)	૦-૪-૦	સંગ્રહણી સટીક.	૦-૪-૦
દાનપ્રદીપ.	૨-૦-૦	૫ બૃહત સંઘયણી મોટી ટીકા.	૧-૧૨-૦
આદ્વિધિ.	૭ પડુદ્ધરિન સસુચચય.

ઇપાતા નવા અંથો.

- ૧ પંચસંબંધ. શેડ રતનજીલાધ વીરળ તરફથી.
- ૨ સત્તારિસય ડાણ સટીક-શાઢ ચુનીલાલ ખુખ્યંદ પાટણુવળા તરફથી.
- ૩ સુસુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુર્ષક કથા. શા. ઉત્તમયંદ હીરળ પ્રભાસપાટણુવળા તરફથી.
- ૪ વૈત્યવંદન ભણાલાય.
- ૫ ધર્મપરીક્ષા. જમનગરવળા ઐન મણી ત.
- ૬ જૈન મેધાદૂત સટીક.
- ૮ જૈન ઔતિહાસિક ગૂજરીર રામ સંબંધ.
- ૭ પ્રાચીન જૈન લેખસંબંધ દ્વિતીય ભાગ.
- ૯ દ્રૌપદી સ્વદ્યંવર નાટક.
- ૧૦ અંતગઢશાંગ સૂત્ર સટીક ભર્ય નિવાસી જ્હેન ઉજમખેન તથા હરકોરખેન તરફથી.
- ૧૧ શ્રી કદ્વપસૂત્ર-કારણુવળી. શેડ હોલતરામ વેળીયં દના પુત્ર રતન સ્વરૂપયંદલાધ તથા તેમના ધર્મ પતિન બાધ ચુનીઆધની દ્રોધ સહાયથી.

ઇપાવવાના અંથો.

- ૧ સિદ્ધપ્રાલૃત સટીક.
- ૨ બદ્લસ્થાનક સટીક.
- ૩ સંસ્તારક પક્ષીર્ણુક સટીક.
- ૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
- ૫ બંધુહેતૂહ્ય ત્રિલંગી સટીક.
- ૬ બંધેદ્યસત્તા પ્રકરણ સટીક.
- ૭ વિજયયંદ ડેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત.
- ૮ વિજય સંબંધ.
- ૯ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય.
- ૧૦ જૈન ગ્રંથ મશસ્તિ સંબંધ.
- ૧૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મશ્રંખ.
- ૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ ટીકા સાથે.
- ૧૩ ધાતુ પારાયણ.

આગમો ઇપાવવાની થયેલ યોજના.

- ૧ અનુચરોવવાઈસૂત્ર સટીક.
- ૨ ઉપાસકદશાંગ સટીક.
- ૩ નંદીસૂત્ર. શ્રીહરિમદ્રસ્તારકૃત ટીકા સાથે.

(શુદ્ધેર ભાગાંતર)

શ્રીમહગવતી સૂત્ર.

(પ્રથમશુદ્ધ)

કિંમત ડા. ૨-૮-૦ ટપાલખર્ચ જુહું.

શ્રી નૈનધર્મનું અંડ જીવન સર્વં પ્રથીત સુત્રો છે. આ ભારતવર્ષ ઉપર વિજયાધિક ધાર્મનાર આખા નૈન ધર્મની ધમારત સુત્રોના પાયા ઉપર જ રચાણી છે. ભગવાન શ્રી જિલ્લા પ્રભુની નીતિમય અને પવિત્ર આજાઓ, હડા રહુસો અને સ્ક્રમ તરવણાન જાણવાના મુખ્ય સાધન તેમના પવિત્ર સુત્રોન છે. ભગવાન શ્રી મહાવીરપ્રભુની વાણીની એક અક્ષર માત્રથી અને અભૂષ્ય શિક્ષાઓના ગ્રવાહે એ સુત્રોમાંથી છુટે છે. સાંપ્રતકલે નૈનોના પીસ્તાલીશ આગમે કહેવાય તેની અંદર આ પાંચમાં અંગરેખે ભગવતી સૂત્રની એક મહાન આગમ તરીકની ગણના થાય છે. આ મહાન સુત્રમાં સ્થળે સ્થળે ઉત્તમ તરવણાન ધર્મોપદેશ અને અધ્યાત્મમ વિદ્યાના મૂળ તરવોનું યથાર્થી પ્રતિપાદન કરેલું છે. મનુષ્ય જન-મર્માં આવશ્ય, પ્રાણીનું અને સાતથી શી વર્ષનું છે તેનો બોધ કરનાર આ એક સર્વોત્તમ અંથ ગણ્યાયો છે. પૂર્વાયોના કેટલાએક લેખામાં કહ્યું છે કે, શ્રી મહાવીરપ્રભુ અને ગૌતમસ્વામીના પ્રશ્નોત્તરિઃપે અંધિત કરેલા ભગવતીસુત્રમાંથી કર્મપ્રકૃતિના સ્વરૂપ, તાર્ત્વક સિદ્ધાંતો, આચારધર્મો અને નિવિષ્ય રહુસ્યના બોધ્યો મળી શકે છે; તેથી આ મહાન અંથ સંસારસાગરથી તરવાને ઉત્તમ નૌકાઝ્ય, નૈન સંવેગી મહાત્માઓને વિશ્રાંતિને માટે માનસરોવરઝ્ય, અખંડ આત્મિક આનંદનો અનુભવ કરવાને કલ્પવૃક્ષઝ્ય અને અનાદિકાળના અણાનઝ્ય ગણેન્દ્રને દૂર કરવામાં કસરીસિહઝ્ય કહેવાય છે. આ પ્રથમ શતકના પહેલા ઉદ્દેશમાં કર્મના ચલનનો વિષય આવે છે તેની અંદર તે વિષય નવ પ્રશ્નો કરવામાં આવ્યા છે. બીજો ઉદ્દેશ દુઃખ વિષયનો છે, જેમાં જીવે પોતે કરેલા દુઃખને વેદના સંખ્યા પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ત્રીજો ઉદ્દેશ કંશા પ્રદેશનો છે; જેમાં જીવે કરેલાં કંશામોહનીય કર્મના પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. જોવ્યો પ્રકૃતિનો ઉદ્દેશ છે; જેમાં કર્મની પ્રકૃતિ-લેદના પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. પાંચમો ઉદ્દેશ પૃથ્વી સંખ્યા છે, જેમાં “પૃથ્વીઓ કેટલી છે?” એ પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. છુટો યાવત ઉદ્દેશ છે, તેની અંદર કેટલા અવકાશને અંતરે સર્વો રહેલો છે, તે સંખ્યા નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. સાતમા નૈરયિક ઉદ્દેશમાં નરકને વિષે ઉત્પન્ન થતાં નારકી સંખ્યા નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. આઠમા બાલ નામના ઉદ્દેશમાં “મનુષ્ય એકાત્મ બાલક છેકે કેમ?” એ પ્રશ્નનું નિરાકરણ કરવામાં આવ્યું છે. નવમા યુરીતવાના ઉદ્દેશમાં “જીવો કેવી રીતે યુરીતવ-બારેપણું પામે છે?” ધત્યાદિ પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે અને દશમા ચલનાહિ ઉદ્દેશોમાં ચાલતું છે, તે અચલિત છે. ચાલતું નથી. ધત્યાદિ પ્રશ્નો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

પુરુષેત્તમ ગીતાસાઈ શાહ ભાવનગર.

Registered No. B. 431